

UDREDNING AF IDRÆTTENS ØKONOMI OG STRUKTUR SCENARIER

BILAG

Udredning af idrættens økonomi og struktur
Scenarier
Bilag

Udarbejdet af Kulturministeriet

Publiceret maj 2014 af Kulturministeriet

Forsidefoto: AKassen for Kulturministeriet

www.kum.dk/publikationer

kum@kum.dk

BILAGSOVERSIGT

- A: ADD – et scenarie for en styrket indsats mod doping (DIF & DGI)
- B: Scenarie for refinansiering af ADD (DFHO)
- C: Scenarie for morgendagens hestevædeløbssport i DK (HFF)
- D: Fælles idrætspolitik – et bidrag til et scenarie (DGI)
- E: Scenarie for en mulig statslig idrætspolitik (IDAN)
- F: Scenarie for en pulje til idrætsprojekter af social- og sundhedsmæssig karakter (DFHO)
- G: Idrættens vision 25-50-75 – et scenarie for et fremtidigt samarbejde ml DGI og DIF (DGI & DIF)
- H: Fire modeller for et tættere samarbejde mellem idrættens organisationer (DFIF)
- I: Scenarie for idræt og bevægelse i folkeskolen (Dansk Skoleidræt)
- J: National platform for gadeidræt (Royal Copenhagen Skate, Parkour DK, Street Dome og GAME)
- K: Særlige målgrupper og gadeidræt – et scenarie (DIF & DGI)
- L: DHIF's overvejelser om, hvordan DHIF bliver placeret i det fremtidige idrætsbillede (DHIF)
- M: International idrætsinspiration (ISCA)
- N: Scenarie 10: Elite og talentudvikling til (Team Danmark)
- O: Scenarier for idrætsstatistik (IDAN)
- P: Scenarie for forskning i idrætspolitikens samfundsmæssige og kulturelle betydning (forskerreferencegruppen bestående af Bjarne Ibsen, Laila Ottesen, Kolbjørn Rafoss og Johan R. Norberg)
- Q: Information og dokumentation på idrætsområdet – et scenarie (DIF og DGI)
- R: Fire scenarier for statens støtte til idrætsorganisationerne (Bjarne Ibsen)
- S: Idræt i folkeskolen – et scenarie (DIF)
- T: Scenarie vedr. alternativ nordisk model fra Dansk Hestevæddeløb (HFF)

Bilag A

”Anti Doping Danmark – et scenarie for en styrket indsats mod doping”

Udarbejdet af DIF & DGI

Anti Doping Danmark

- et scenarie for en styrket indsats mod doping

Den 17. december 2013

Udfordringer

Dopingproblemet i den organiserede idræt er de senere år vokset og blevet mere kompliceret. På den ene side er det blevet nødvendigt at tage flere og mere avancerede efterforskningsmetoder i brug i forbindelse med bekæmpelse af doping i visse dele af konkurrenceidrætten. På den anden side er misbrug af især anabole steroider i dele af fitnessidrætten blevet en udfordring, der kræver en forstærket og bredere indsats.

Uafhængighed i indsatsen er et grundlæggende princip. Men det skal afbalanceres med hensynet til medansvar og medejerskab i den organiserede idræt.

Forslag

DIF og DGI er enige om, at

- indsatsen mod doping i både konkurrenceidræt og motionsidræt skal styrkes
- indsatsen mod doping i motionsidræt skal involvere en bred vifte af aktører – told, politi, sundhedsmyndigheder, kommuner m.v. (jf. ADD's forslag til en national strategi mod motionsdoping)
- efterforskningsarbejdet indskrives som en del af ADD's opgaveportefølje
- indsatsen mod doping i foreningsidrætten skal hænge sammen
- bestyrelsen i ADD kan reduceres, men DIF og DGI skal hver sikres en plads
- anklagemyndigheden fortsat bør være forankret hos idrætsorganisationerne, da sanktionerne er baseret på foreningsretlige principper

ADD skal sikres en styrket og stabil finansiering (jf. økonomisk scenarie).

DIF og DGI er i øvrigt af den opfattelse, at ADD allerede for nuværende har et eksplicit ansvar for indsatsen mod motionsdoping, men det må gerne præciseres. Det samme gælder ansvaret for kommunikation med og til omverdenen herunder pressen, som er en naturlig del af arbejdet i en organisation som ADD.

Bemærkninger

I Kulturministeriets scenarie foreslås det, at anklagemyndigheden overføres til ADD. Det er DIF og DGI – som det fremgår - ikke enig i.

For det første er sanktionssystemet baseret på foreningsretlige principper og ikke strafferetlige principper. Sagerne løses derfor i idrættens eget retssystem, og det indebærer også, at anklagemyndigheden ligger hos idrætten selv. Idrættens autonome, foreningsretlige system er baseret på en tillid til, at idrætten godt kan varetage disse sager selv. Matchfixing og andre problemområder er bygget på samme principper.

For det andet vil interessekonflikten være lige så stor ved at lægge politi- og anklagemyndighed i samme organ som ved at have anklagemyndighed hos idrættens organisationer. Hvis ADD har brugt år på at efterforske en sag, vil der naturligt blive lagt et pres på at få rejst sagen – og her vil det være sundt som i dag med ikke at have politi- og anklagemyndighed i samme organisation. Dette var også grunden til, at man adskilte politi- og anklagemyndighed ved dannelsen af ADD i sin tid.

For det tredje er der et ressourcspørgsmål. Det koster penge/ressourcer at oprette en særskilt anklagemyndighed i ADD – flere end hvad det koster at have anklagemyndighed som en del af de større organisationer. Derudover er der også fordele i at have jurister til at indgå i et lidt større juridisk arbejdsmiljø, hvilket ikke vil være muligt i en lille organisation som ADD.

Endelig kan der for det fjerde rejse sig en bekymring for rene administrative afgørelser. I sager, hvor der som led i opklaringsarbejdet indgås samarbejdsaftaler om strafnedsættelse, åbner WADA coden op for, at der kan træffes administrative afgørelser uden for domstolskontrol (dopingnævnet) – en paragraf, som vi ser på med nogen bekymring. Det vil være endnu mere bekymrende, hvis der i disse sager ikke vil være en anklagemyndighed i idrættens organisationer, der kan være medunderskriver på disse aftaler, således at det ikke alene er den samme organisation ADD, der træffer denne beslutning.

ADD's forslag til en national strategi til bekæmpelse af motionsdoping lægger op til en bred indsats, der omfatter alle relevante aktører - Kulturministeriet, Sundhedsministeriet, Sundhedsstyrelsen, Justitsministeriet, Skatteministeriet, ADD m.v. Strategien omfatter et politisk udspil med fire hovedtemaer:

1. Opdateret lovgivning på dopingområdet samt prioriteret kontrol- og politimæssig indsats
2. Forebyggelse gennem dialog, rådgivning, oplysning, uddannelse og opkvalificering af fagpersonale
3. Behandlingstilbud til dopingmisbrugere og pårørende
4. Monitorering af området via løbende dataindsamling og registrering

BILAG B

”Scenarie for refinansiering af Anti Doping Danmark”

Udarbejdet af Dansk Fitness & Helse Organisation

Scenarie for refinansiering af Anti Doping Danmark

Indledning

Indledningsvis skal det understreges, at idrættens foreninger og forbund i DFHOs øjne har ydet et historisk bidrag til idrætsaktiviteten i Danmark og på den baggrund har leveret stor værdi til samfundet i bred forstand. Men når der gøres status, vurderer DFHO alligevel, at der er rum for nytænkning indenfor finansieringen af idrætten, hvilket vil sikre en mere effektiv ressourceudnyttelse i forhold til løsningen af samfundsmæssige opgaver.

Historisk set, er tildelingen af midlerne til organisationerne sket som en fastlagt andel af tips- og lottomidler. Der skete en dramatisk stigning i perioden fra 1992- 1994 i forbindelse med etablering af nye spil uden nye krav om, at den store overførsel af midler til idrætsforbund sikrede mere eller bedre idræt. Der fandt næsten en tredobling sted i tildelte midler, og det niveau er stort set blevet fastholdt siden. Der kan i samme periode stort set ikke konstateres nogen vækst i antallet af medlemmer af idrætsorganisationerne. Derfor må man kunne stille det spørgsmål, om fordelingen af tips/lottomidler i gennem den periode har været den mest hensigtsmæssige, hvis et af de væsentligste formål med tildelingen af midler har været at øge den nationale fysiske aktivitet. Eksempelvis er der gode muligheder for at styrke arbejdet for en dopingfri idræt, både hos eliten og i bredden. Dopingmisbrug har igennem de seneste år vist sig at være ude af kontrol i visse dele af elitesporten – og samtidigt har motionsdoping i stigende grad vist sig som et samfundsproblem, der ikke blev bekæmpet i tilstrækkelig grad. Midlerne har været til rådighed siden starten af 90'erne, hvis man havde valgt at anvende de nye midler - der i omfang har været ret væsentlige - mere intelligent.

Det skal understreges, at selvom kommissoriet ikke går i dybden med de kommunale midler til idrætten, anbefaler DFHO, at der ses nærmere på, hvordan de statslige midler kan anvendes, så politiske opgaver, der helt eller delvist er kommunalt ansvar, understøttes. Her tænkes især på indsatser som forebyggelse og inddragelse af udsatte grupper i idrætslivet. DFHO vurderer, at her er et betydeligt potentiale for at få både større sundhedsmæssig og social værdi for midlerne til idrætten.

Fuld offentlig finansiering af indsatsen imod doping

Dopingmisbrug blandt motionister er et område, hvor mere effektiv ressourceudnyttelse af de statslige midler kan bidrage til løsning af samfundsmæssige opgaver. DFHO anbefaler en fuld offentlig finansiering af Anti Doping Danmarks (ADD) aktiviteter, som vil sikre en mere ensartet og sammenhængende antidoping indsats blandt motionister og idrætsudøvere. Ændringen vil signalere politisk vilje til at allokere de nødvendige ressourcer til at fremme dopingfri idræt. Samtidigt vil det vise, at antidoping arbejdet ikke kun handler om elitesportsmænd, men også handler om de helt almindelige motionister. Konkret anbefaler DFHO følgende model for finansieringen af ADD:

- 25 mio. kroner tilføres årligt via tipsnøglen
- De resterende bidragsydere fjernes fra finansieringen

Det vil være en ændring fra den nuværende finansieringsmodel, så ADD står til rådighed for alle, der gerne vil være en del af antidoping arbejdet. I DFHOs øjne handler det om at gøre det så let som muligt at deltage i antidoping arbejdet. Den ekstra offentlige udgift vil være minimal sammenlignet med de betydelige gevinster, heriblandt:

- En mere homogen og sammenhængende indsats mod misbrug af doping i motionsidrætten
- En opløsning af den økonomiske barriere, der afholder en restgruppe af fitnesscentre fra at deltage i ADDs arbejde

Den foreslåede refinansiering vil stimulere flere frivillige samarbejdsaftaler med private aktører. Frivillige aftaler har den væsentlige værdi, at der bliver taget et ansvar i den enkelte virksomhed i forhold til dopingmisbrug, og derved opnås de bedste rammer for samarbejde med ADD – både i forhold til kontrol og oplysning. Et væsentlig præventivt element i dopingkontrolindsatsen er, at de misbrugere, der testes positive, oplever en sanktion i form af bortvisning og karantæne. Denne sanktion skal udføres i det enkelte center eller den enkelte forening. Derfor vil man med en styrket frivillig indsats langt bedre

BILAG C

”Scenarie for morgendagens hestevæddeløbssport i Danmark”

Udarbejdet af Hestevæddeløbssportens FinanseringsFond

Hestevæddeløbssportens FinansieringsFond

Strandvejen 203, 2900 Hellerup; tlf.: +45 3930 3919; e-mail: heste.org@mail.dk

Bestyrelse: Bent Knie-Andersen (formand), Kurt Damsgaard, Nick Elsass, Karin Nødgaard, Knud Erik Ravn

29.november 2013

Scenarie for morgendagens hestevæddeløbssport i Danmark

Dansk Hestevæddeløb – et fællesskab i udvikling

BAGGRUND

De ni hestevæddeløbsbaner i Danmark kan kategoriseres som:

- Nationalarenaer: Charlottenlund Travbane og Klampenborg Galopbane
- Regionalbaner: Ålborg, Århus og Odense
- Lokalbaner: Skive, Billund, Nykøbing og Bornholm

Hestevæddeløbsspillet (Dantoto) blev i 2000 solgt til Danske Spil mod et årligt statsligt bidrag på 105 mio. kr. Fra 2003 modtog Hestevæddeløbssporten (HFF) et tilsvarende beløb fra Danske Spils overskud. I 2012 modtog HFF 97,6 mio. kr., som blev anvendt på følgende måde:

• Drift af baner og forbund	32 mio. kr.
• Løbspræmier mv.	48 mio. kr.
• Markedsføring mv.	8 mio. kr.
• Investeringer og vedligehold	9 mio. kr.
• Administration mv.	1 mio. kr.

Den nugældende lovgivning for hestevæddeløbssporten baserer sig på en aftale med staten i år 2000, hvor daværende Tipstjenesten købte hestevæddeløbssportens spilleselskab Dantoto. Efter årlige statslige bidrag på 105 mio. kr. kom hestevæddeløbssporten på tipsnøglen i 2003 og har derefter fået 5,45 % af Danske Spils overskud. Formålet med aftalen var blandt andet:

- Fortsat sikring af spillemonopolet
- Sikring af hestevæddeløbssporten
- Professionel udvikling af hestespil og spilleprodukter
- Etablering af interskandinaviske spillepuljer (spil over landegrænser)
- Sikring af en samfundsgavnlig idræt

I 2012 omsatte Danske Spil ca. 560 mio. kr. på hestespil, og det samlede samfundsmæssige overskud er af KPMG opgjort til 88 mio. kr. som følger:

	2012
Spil på hestevæddeløb overskud Mio kr.	
Overskud ved spil, markedsbidrag	61
Direkte statsafgift	17
Moms af provisioner, forhandlere	4
Moms af markedsføringsomk.	6
I alt	88
Kilde: Danske Spil	

I 2013 har sportens organisationer gennemført en strategiproces, hvis hovedformål er at realisere hestevæddeløbssportens uudnyttede potentiale og styrke sporten bredt. Resultatet af strategiprocesen leder frem til følgende scenarie for hestevæddeløbssporten:

EN STRATEGI PÅ TO BEN

En endnu bedre sport

På den ene side tilgodeses eliten. Sporten skal styrkes både som tilskuersport og som spillemulighed. Strategisk skal sportens forbilleder gives bedre muligheder og have større profilering, så der skabes goodwill og interesse for såvel sporten som helhed og for spillet. Heri ligger også en erkendelse af, at elitesporten tilhører underholdnings- og oplevelsesindustrien samt en respekt for de kulturhistoriske rødder.

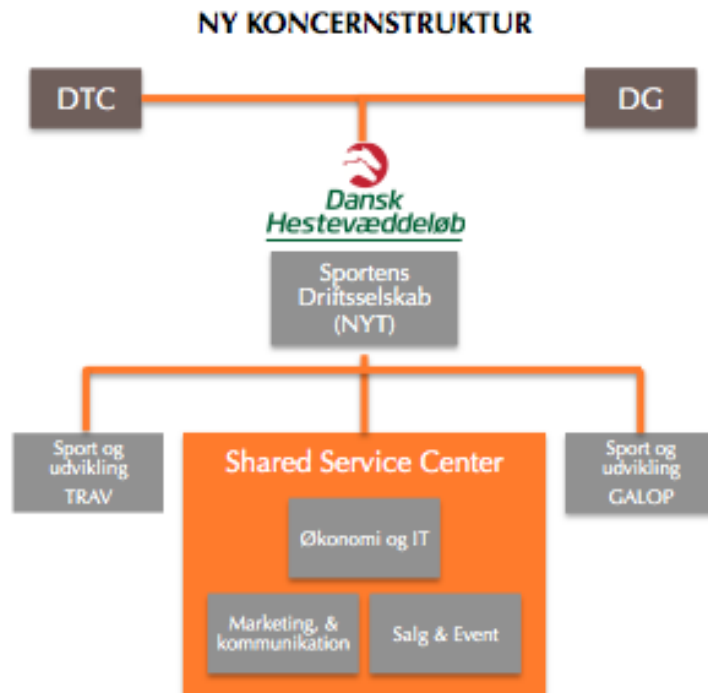
Breddeidrætten styrkes

Samtidig styrkes breddeidrætten ved at skabe bedre sociale rammer, hvor fællesskabet kan dyrkes. Breddesatsningen er central for strategien, da det er herigennem, at sporten kan åbnes for nye aktive og få dem gjort interesseret i heste og væddeløb.

Indsatsområder

Sporten har identificeret fire strategiske områder, som den vil fokusere på:

- **BEDRE SPORT** - en konstant sportslig udvikling mod bedre sport er en forudsætning for både fastholdelse og rekruttering af to- og firebenede deltagere:
 - Stimulering af produktion af heste, kvalitativt og kvantitativt
 - Rekruttering af nye aktive ved systematiseret ungdomsarbejde
 - Aktivitetsdage med sociale fællesskaber
 - Fokus på hesteejere og opdrættere
 - Uddannelse og dygtiggørelse
- **BEDRE STRUKTUR** - en strukturreform af sporten skal finansiere initiativer og investeringer og samtidig sikre gennemsigtighed og forudsigelighed i driften.

Ovennævnte struktur er konsistent med KPMG's anbefalinger og forventes at frigøre 4-5 mio. kr. årligt fra eksisterende driftsmidler til udvikling og aktiviteter

- **BEDRE KOMMUNIKATION** – sporten vil fokusere på, hvilken relevant rolle hestevæddeløb kan spille i moderne menneskers liv – og kommunikere disse fordele i et klart defineret og konsistent brand-univers.
- **BEDRE FORRETNING** - sporten vil optimere og videreudvikle sine kundestrømme for at skabe værdivækst. Et øget fokus på værdiskabelse gør sporten attraktiv for investorer, sponsorer og partnere. Sporten skal fremadrettet være en bedre forretning end i dag - for de aktive, hesteejere, opdrættere, trænere, samarbejdspartnere og ikke mindst for det danske samfund.

FREMTIDIG UDLODNING TIL HESTEVÆDDELØBSSPORTEN

Hestevæddeløbssporten er enig i KPMG's vurdering af, at den nuværende ressourceanvendelse på udvikling er alt for lille. Ovennævnte strukturreform vil frigøre midler til udvikling, men disse vil ikke være tilstrækkelige til at gennemføre en effektiv og bæredygtig implementering af den nye strategi. Hestevæddeløbssporten vurderer, at yderligere udlodning på 25 mio. kr. årligt - til en samlet årlig udlodning på ca. 125 mio. kr. - vil være rimeligt.

Danske Spil er ansvarlig for spilleudviklingen og spilleindtægterne. Det er hestevæddeløbssportens opfattelse, at der er store muligheder for at udvikle disse områder yderligere, hvorved hestevæddeløbssporten som helhed ville kunne blive nettobidragyder til statskassen.

BILAG D

”Fælles idrætspolitik – bidrag til et scenarie”

Udarbejdet af DGI

Fælles idrætspolitik

- bidrag til et scenarie

Den 17. december 2013

Baggrund

I Danmark er der i modsætning til Norge og mange andre europæiske lande ikke tradition for, at man arbejder med en national idrætspolitik, der kan sætte rammerne for statens arbejde med idrætten samt for statens samarbejde med idrættens organisationer.

Idrættens organisationer har efter DGI's opfattelse ydet et uvurderligt bidrag til det danske samfunds udvikling, og både statens og kommunernes støtte til foreningsidrætten har ud fra alle betragtninger været givet godt ud.

Ikke desto mindre har det altid været uklart, om stat og kommuner har haft nogle forventninger til foreningsidrætten, og hvilken rolle foreningsidrætten i givet fald kan spille for samfundsudviklingen. Ligeledes har det været uklart hvilke idrætspolitiske visioner og målsætninger staten arbejder efter, og hvilken rollefordeling mellem den offentlige og den frivillige indsats, der mest hensigtsmæssigt kan etableres.

DGI finder det derfor både hensigtsmæssigt og nyttigt, om der bliver formuleret nogle klare idrætspolitiske visioner og målsætninger.

Udfordringer

Et scenarie for en fremtidig fælles idrætspolitik skal efter DGI's opfattelse finde sit udgangspunkt i et ønske om at få løst nedenstående udfordringer:

- Der mangler i dag en overordnet politik for, hvordan dansk idræt skal udvikle sig i et samlet billede. Ligeledes er der et fravær af statslige politiske ambitioner og målsætninger, der kan sætte det arbejde, som foregår i idrættens organisationer ind i en større idrætspolitisk vision, der lettere end tilfældet er i dag vil kunne bestemme om idrættens organisationer lever op til de offentlige forventninger, der eksisterer til idrætten.
- Rammer og målsætninger formuleret i love eller vedtægter for de selvejende statslige institutioner mangler den sammenhængende ramme for deres arbejde som en fælles idrætspolitik ville kunne give dem. Ligesom en fælles idrætspolitik på dette område vil kunne formulere forventninger til samarbejdet mellem de selvejende institutioner og idrættens organisationer
- Fraværet af en national idrætspolitik indebærer, at det er vanskeligt for Kulturministeriet at arbejde med målsætninger for idrætsområdet, der strækker sig over en længere tidshorizont

- Manglende fælles idrætspolitik indebærer en mindsket koordinering af de idrætsinitiativer, der foregår på tværs af forskellige ministerier
- Idrættens potentialer på forskellige politiske områder som eksempelvis socialområdet, miljø, erhvervs-, vækst- og udenrigspolitikken bliver ikke udnyttet til fulde, fordi der mangler en fælles idrætspolitik, der kan sætte idrættens potentialer på en række politiske og samfundsmæssige områder i scene
- Manglende sammenhæng mellem den statslige og den kommunale indsats. Langt den største del af den offentlige støtte til idrætten ligger i kommunerne, men der savnes en sammenhæng mellem faciliteternes udbygning, folkeoplysningslovens støttemuligheder og

Forslag

DGI foreslår, at Kulturministeriet i umiddelbar forlængelse af udredningsarbejdet nedsætter en arbejdsgruppe, der i løbet af seks måneder skal komme med konkrete anbefalinger til hvilke områder en fremtidig fælles national idrætspolitik skal omfatte. Arbejdsgruppen skal bestå af repræsentanter fra relevante ministerier, idrættens organisationer og de statslige selvejende institutioner. Der kan indhentes bidrag fra øvrige aktører, som en fælles idrætspolitik forventes at adressere.

Med baggrund i arbejdsgruppens anbefalinger formulerer Kulturministeriet et samlet idrætspolitisk udspil, der kan sættes til debat i Folketinget med henblik på en vedtagelse af statens idrætspolitiske målsætninger i løbet af 2015.

Arbejdet med at formulere en national idrætspolitik vil forudsætte, at en række overordnede politiske rammer for arbejdet undersøges og bekræftes inden arbejdet sættes i gang.

- Regeringens ejerskab til og ønske om at bruge en national idrætspolitik som udgangspunkt for regeringens prioriteringer og konkrete initiativer i forhold til idræt og fysisk aktivitet
- Muligheden for, at der vil være adgang til økonomiske ressourcer, der kan fremme implementeringen af de idrætspolitiske målsætninger udtryk i den fælles idrætspolitik.

DGI kan på forhånd pege på følgende områder, som det ville være relevant for den statslige idrætspolitik at udpege som indsatsområder:

- Værdipolitiske udmeldinger i forhold til idrættens betydning for det danske samfund, når det gælder kulturel sammenhængskraft og demokratisk medleven
- Idrættens betydning for læring og personlig udvikling
- Hvordan kan idrætten bidrage målrettet til forebyggelse af livsstilsrelaterede sygdomme
- Hvordan kan staten udvikle byplanlægningen i Danmark med den vision, at byrummet skal være Danmarks største idrætsfacilitet
- Hvordan kan der sikres en nødvendig koordinering, evaluering og erfaringsopsamling mellem puljeordninger i forskellige ministerier der adresserer idræt og fysisk aktivitet
- Hvordan kan idrætten bruges som et konstruktivt bidrag til social og kulturel inklusion og til aktiviteter for socialt udsatte målgrupper

- Hvordan skal idrættens langsigtede økonomi være både i forhold til fordelingen af spillemidler samt med bidrag fra det statslige budget i forhold til forskellige samfundsmæssige områder, som idrætten bidrager til
- Idrættens bidrag til omsætning, forbrug, jobskabelse m.v.
- Den kommercielle idræts udvikling og bidrag til at opfylde målsætningerne i den fælles idrætspolitisk
- Nationale rammer og initiativer der skal sikre, at en så stor del som mulig af befolkningen er idrætsaktive i første omgang i foreningslivet og dernæst som generelt fysisk aktive
- Rammer for dansk idræts position i forhold til den internationale idrætspolitik samt den fremtidige europæiske idrætspolitik i regi af EU og dennes kompetencer på det idrætspolitiske område

BILAG E

”Scenarie for mulig fremtidig statslig idrætspolitik”

Udarbejdet af Idrættens Analyseinstitut

Til udredningen af idrættens økonomi og struktur Bidrag fra Idrættens Analyseinstitut

16. december 2013

Scenarie for en mulig fremtidig statslig idrætspolitik

Vedhæftede scenarie er et forslag fra Idrættens Analyseinstitut (Idan) om forskellige elementer, som med fordel kan indgå i formuleringen af og gennemførelsen af en mulig fremtidig statslig idrætspolitik som opfølgning på udredningen af idrættens struktur og økonomi.

Baggrund

Analysen har synliggjort, at der over de seneste 20-30 år har været et stigende offentligt engagement i samspillet mellem staten og den organiserede idræt og en betydelig vækst i antallet af hel- eller halvstatslige institutioner og offentlige uddannelser på idrætsområdet.

Denne udvikling til trods er forvaltningen af idrætsområdet præget af decentralisering, en høj grad af autonomi for idrættens organisationer samt en begrænset politisk styring, hvilket blandt andet kommer til udtryk i fraværet af en samlet statslig strategi for idrætssektoren.

Den danske model bygger derfor på en implicit og historisk betinget arbejdsdeling mellem civilsamfund, stat og marked. Hovedparten af den statslige støtte til idrætten udmøntes gennem den statslige tildeling af udlodningsmidler til de landsdækkende idrætsorganisationer samt en række hel- og halvstatslige institutioner med særlige formål. På lokalt niveau udmøntes idrætspolitikken primært gennem kommunernes forvaltning af folkeoplysningsloven.

Analysen dokumenterer hastige forandringer i idrætssektoren i form af øget aktivitetsudbud og løbende fremkomst af nye aktiviteter, udbydere, målgrupper og organisationsformer. Der sker sideløbende med den høje offentlige støtte til idrætsorganisationer og foreninger en stadigt hurtigere kommercialisering og professionalisering af idrætssektoren. Desuden inddrages idræt på forskellige niveauer i stigende grad i løsning af samfundsmæssige målsætninger som eksempelvis sundhed og forebyggelse, vækstskabelse og oplevelsesøkonomi, social integration samt fremme af idræt og fysisk aktivitet i skoler, institutioner, på arbejdspladser og i befolkningens hverdagsliv.

Udviklingen rejser spørgsmålet, om staten, primært Kulturministeriet, bør formulere en overordnet politik for idrætsområdet, der afspejler og synliggør statens egne målsætninger, prioriteringer og indsatser på idrætsområdet og præciserer de overordnede afgrænsninger og forventninger til modtagerne af udlodningsmidler eller andre statslige midler til idrætsformål.

Analysen dokumenterer, at den decentrale danske idrætsmodel har leveret gode resultater i international sammenligning. Idan anbefaler derfor som udgangspunkt *ikke* en stærkere statslig detailstyring af de landsdækkende idrætsorganisationer eller hel- og halvstatslige institutioner på idrætsområdet.

Men instituttet vil med nedenstående indspille synliggøre en række områder, hvor en proaktiv statslig idrætspolitik kan give større gennemsigtighed i forhold til økonomiske prioriteringer og bidrage til et bedre videns- og beslutningsgrundlag, bedre koordinering, styrket idrætspolitisk debat og større dynamik.

Forslag til elementer i en eventuel fremtidig statslig idrætspolitik

1. Klare støttekriterier og styrket forventningsafstemning

En statslig idrætspolitik bør som minimum indeholde en formulering af:

- Statens overordnede målsætninger for den samlede idrætssektor og dens aktører og begrundede forventninger til udbyttet af den statslige støtte til idrætsområdet, herunder også overvejelser om ansvars- og rollefordelingen mellem staten og de øvrige aktører på idrætsområdet.¹
- Overordnede principper og begrundelser for den konkrete fordeling af den økonomiske støtte via udlodningsmidler og andre statslige tilskud til idrætsorganisationer, hel- og halvstatslige institutioner, kommuner samt andre modtagere af statslig støtte på idrætsområdet.²
- Supplerende statslige initiativer (inklusive finansiering), der som supplement til indsatserne fra de faste modtagere af udlodningsmidler skal sikre en samlet opfyldelse af den statslige idrætspolitikens overordnede målsætninger og forventninger til udviklingen i idrætssektoren (se forslagene nedenfor).

Idrætspolitikken, herunder den overordnede fordeling af og anvendelse af statslige midler på idrætsområdet, bør evalueres/revideres med regelmæssige mellemrum (eksempelvis hvert fjerde år).

2. Idrætspolitisk redegørelse

En statslig idrætspolitik bør udarbejdes på baggrund af en forudgående idrætspolitisk redegørelse, der med regelmæssige mellemrum (eksempelvis hvert fjerde år) synliggør statens

¹ En samlet fremstilling af de rammeaftaler og resultatkontrakter, der i forvejen indgås mellem Kulturministeriet og forskellige beløbsmodtagere vil være et væsentligt element heri.

² Fordelingsnøglen for tips- og lottomidler indeholder ingen begrundelser for den konkrete fordeling af midlerne, og der er ingen synlige kriterier for eventuelle justeringer i fordelingsnøglen eller kriterierne for at optage nye formål eller organisationer på fordelingsnøglen. En idrætspolitisk redegørelse med efterfølgende idrætspolitisk debat og revision af den statslige idrætspolitik ca. hvert fjerde år vil uden at svække stabiliteten i den nuværende model give en regelmæssig anledning til at vurdere, om den gældende fordelingsnøgle er tidssvarende i forhold til idrætspolitiske målsætninger og tendenser.

økonomiske prioriteringer, initiativer og indsatser på idrætsområdet og følger op på de overordnede målsætninger for og effekterne af den statslige idrætspolitik. Redegørelsen kan danne grundlag for en efterfølgende revision af den statslige idrætspolitik.

Redegørelsen bør som minimum indeholde:

- En samlet fremstilling af og overordnet opfølgning på bevillinger samt indgåede rammeaftaler eller resultatkontrakter med de forskellige modtagere af statslige midler på idrætsområdet i perioden³.
- En samlet fremstilling af statens eget ressourceforbrug og initiativer (lovgivning, puljer og projekter) på idrætsområdet på tværs af ressortområder i perioden, herunder en gennemgang af statslige bevillinger, puljer og projekter til idrætslige formål og opsamling af evt. evalueringer heraf.⁴
- En samlet fremstilling af de vigtigste udviklingstendenser på idrætsområdet i perioden baseret på aktuel statistik, forskning og analyser.
- Konklusioner, perspektiver og anbefalinger i forhold til opfyldelse af statens eksisterende idrætspolitiske målsætninger og behovet for en efterfølgende revision af den fremtidige statslige idrætspolitik.

Den idrætspolitiske redegørelse og aktuelle udviklingstendenser i idrætten kan offentliggøres og debatteres på en statslig idrætskonference (eksempelvis hvert andet eller hvert fjerde år).

Konkrete forslag til statslige indsatser på idrætsområdet

Idan har nedenfor en række forslag til konkrete initiativer og indsatser, som bør omfattes af og begunstiges af en fremtidig statslig idrætspolitik.

3) Styrkelse af adgangen til idræt for udsatte og idrætssvage grupper

En statslig idrætspolitik bør omfatte en mere struktureret og vedholdende støttestruktur for aktivering/inklusion af de idrætssvage eller udsatte grupper i idræt/fysisk aktivitet og foreningsliv.

Et sådant støttekoncept bør omfatte:

- Søgbare puljemidler.
- Permanent driftsstøtte til relevante lokale og nationale aktører og projekter på området i samspil med idrætsorganisationer/kommuner/ministerier etc.
- Systematisk opsamling af evalueringer, erfaringer og viden på området.⁵

³ Denne opfølgning vil i høj grad kunne baseres på indberetninger fra de forskellige beløbsmodtagere selv, men kan ligeledes suppleres af eksterne evalueringer af konkrete organisationer eller indsatser i perioden.

⁴ Som udgangspunkt bør redegørelsen give et samlet overblik over alle ministeriers berøringsflader med, udgifter til og initiativer i forhold til idræt og idrætsrelaterede problemstillinger

⁵ Det er et paradoks, at der i dag findes velfungerende støttestrukturer og organisationer for eksempelvis eliteidræt, firmaidræt, events og idrætsarkitektur, men ikke for de grupper, som ofte har det største behov for støtte, og som er vanskeligst at aktivere og inkludere i idrætten gennem målrettede indsatser.

4) 'Idrættens vækstforum' - styrkelse af innovation og vækstlag i idrætssektoren

I en idrætssektor i stadig hastigere udvikling i forhold til aktivitetsformer, organiseringsformer og teknologisk udvikling bør idrættens struktur og økonomi give plads til større smidighed og mangfoldighed end i dag og rumme mulighed for, at kreative (kommercielle eller non-profit) iværksættere, græsrodder, interessesammenslutninger og understrømmen af nye idrætsformer kan støttes med risikovillige midler eller tilskud til sekretariatsfunktioner m.v. i lighed med etablerede aktører på idrætsområdet.

Idan foreslår derfor, at der etableres et 'Idrættens vækstforum', der kan yde midlertidig eller permanent støtte og evt. rådgivning til organisering og kapacitetsopbygning på idrætsområdet.

'Idrættens vækstforum' kan eksempelvis støtte.

- Danske iværksættere og udviklere af idrætsrelaterede teknologier, rekvisitter eller spilformer med potentiale til at skabe vækst og arbejdsplader og/eller bidrage til øget idrætsdeltagelse eller dynamik på idrætsområdet⁶.
- Sammenslutninger af idrætsudøvere, interessentgrupper eller organisationsformer uden for den organiserede idræt⁷.
- Relevant forskning, vidensopsamling, uddannelse og formidling i forhold til de nævnte støtteindsatser og målgrupper for 'Idrættens vækstforum'.

5) Styrkelse af grundlaget for en evidensbaseret idrætspolitik

(For en mere detaljeret gennemgang af dette forslag, se særskilt bilag med Idans indspil til scenariet for idrætsstatistik)

En statslig idrætspolitik, herunder de foreslåede tiltag i den statslige idrætspolitik, bør bygge på og følges op af en struktureret forskningsindsats og monitorering og formidling af udviklingstræk og tendenser på idrætsområdet.

Til det formål foreslår Idan, at instituttet får en mere permanent status som institution og en styrket grundbevilling (inklusive Play the Game og Videncenter for Folkeoplysning) samt, at der i regi af Idan oprettes et 'nationalt observatorium for idræt'. der i bred konsultation og samarbejde med aktører fra idrætssektoren og forskningsverdenen tilvejebringer og formidler regelmæssige, metodisk gennemarbejdede statistiske undersøgelser på udvalgte områder.

Idan foreslår ligeledes, at der oprettes en samlet strategisk forskningspulje til idrætsformål i regi af Kulturministeriet, som på baggrund af et løbende fire-årigt statsligt forskningsprogram for idrætssektoren kan støtte forskning i aktuelle problemstillinger på idrætsområdet.

⁶ Andre støtteordninger som Lokale og Anlægsfonden (anlæg og arkitektur), Sport Event Denmark (internationale events) eller Team Danmark (eliteidræt) har vist sig langtidsholdbare, men mange interessante udviklingspotentialer og aktører på idrætsområdet omfattes ikke af disse organisationers opgaveportefølje. Som konsekvens af den kraftige stigning i sports- og eventmanagementuddannelser vil der i de kommende år komme mange nye iværksættere og idémagere på idrættens arbejdsmarked, som vil søge at præge udviklingen og finde egne niches.

⁷ Eksempler: livsstilsidrætter, gadeidrætter, idrætsrelaterede branchesammenslutninger og interesseorganisationer uden for idrætsorganisationerne, forbund for nye idrætsgrene m.v.

6) Styrkelse af Danmarks rolle og synlighed i international idræt

Sport Event Denmark arbejder målrettet med at støtte og udvikle internationale eliteevents og i stigende grad også internationale breddeevents for at skabe branding, turismeomsætning og lokalt involvering i forbindelse med store internationale events.

Der er imidlertid mange andre værdier, kompetencer og styrkepositioner i den danske idrætssektor, som kan bidrage til at positionere dansk idræt og dansk idrætskultur internationalt, og som kan indgå i en gensidigt berigende faglig og kulturel udveksling med omverdenen. Idan foreslår derfor, at der som supplement til Sport Event Denmark oprettes en støtteordning for andre former for internationale aktiviteter.

Forslaget omfatter:

- Konsolidering af Sport Event Denmark (*se Kulturministeriets scenarie 2 til udredningen*). Idan foreslår endvidere, at Sport Event Denmark i højere grad pålægges at:
 - initiere uvildige effektanalyser af store satsninger (såvel økonomiske som sociale effekter).
 - understøtte uvildig forskning på eventområdet.
 - gå i tæt dialog og samarbejde om kvalitetssikring og indhold af det stigende antal offentlige event- og sportsmanagementuddannelser i Danmark.
- Oprettelse af en international pulje i regi af Kulturministeriet til støtte af idrætsrelaterede aktiviteter, herunder eksempelvis at:
 - tiltrække og afholde internationale konferencer, seminarer og møder for idrætsfaglige netværk i Danmark, eksempelvis inden for idrætsforskning, idrætspolitik, aktivitetsudvikling i konkrete idrætsgrene etc.
 - indgå med supplerende kapital (selvfinansiering og hvervetilskud) i større danskinitierede ansøgninger på idrætssområdet til det udvidede Erasmus+ program.⁸
 - understøtte dansk initierede og ledede komparative internationale forsknings- og analyseprojekter af særlig relevans for aktørerne i den danske idrætssektor.
 - understøtte sekretariatsfunktioner for internationale idrætsorganisationer, idrætsforskningsnetværk, græsrodsorganisationer m.v. med nuværende eller fremtidigt hjemsted i Danmark.
 - understøtte oversættelser af og formidling af idrætsrelateret PR- og informationsmateriale, danske rapporter, politikker og bøger etc. af international idrætspolitisk relevans.

⁸ Erasmus+ programmet vil i årene 2014-2020 indeholde ca. 280 mio. kr./år til idræt og non-profit idræts-events, og en proaktiv dansk indsats alene i forhold til at opnå støtte fra dette program vil kunne generere en betydelig medfinansiering til fra EU.

7) Styrkelse af indsatsen mod trusler mod idrættens integritet

Anti Doping Danmark har allerede i dag til opgave at forebygge og bekæmpe doping i bredde- og eliteidræt i tæt samspil med de relevante myndigheder og aktører på idrætsområdet (Anti Doping Danmarks fremtidige organisering og finansiering er omfattet af Kulturministeriets scenarie 1 til udredningen).

Imidlertid er der andre væsentlige trusler mod idrættens integritet, som en evt. fremtidig statslig idrætspolitik ligeledes bør forholde sig til.

Der findes allerede statslig lovgivning og initiativer mod eksempelvis pædofili, sortbørshandel med billetter, bølleoptyger ved sportsbegivenheder, ludomani. Idan foreslår som udgangspunkt ingen ændringer i forhold til sådanne initiativer og lovgivninger i forbindelse med den aktuelle udredning, men Idan foreslår, at sådanne initiativer og lovgivninger inddrages i og eventuelt evalueres eller revideres i forbindelse med en eventuelt kommende statslig idrætspolitik og fremtidige idrætspolitiske redegørelser.

Endelig findes i regi af Idrættens Analyseinstitut initiativet Play the Game, der arbejder for etik, ytringsfrihed og demokrati i international idræt. Dette initiativ kan ligeledes omfattes af en statslig politik i forhold til trusler mod idrættens integritet. En konsolidering af Play the Game er allerede omfattet af Idans generelle indspil til scenariet for idrætsstatistik (scenarie 11).

Som supplement til en inddragelse af de ovennævnte tiltag i en eventuel statslig idrætspolitik foreslår Idan, at en statslig idrætspolitik forholder sig til en række øvrige presserende trusler mod idrættens integritet:

- Den fremtidige indsats imod og ansvarsfordeling i forhold til forebyggelse og bekæmpelse af matchfixing⁹.
- Den fremtidige indsats for styrkelse af god forvaltningsskik (good governance) i såvel danske som internationale idrætsorganisationer.
- Overordnede principper for det officielle Danmarks og dansk idræts støtte til, tilstedeværelse ved og aktive deltagelse i internationale mesterskaber og mega events i lande, hvor grundlæggende menneskerettigheder overtrædes, eller hvis befolkning ikke er sikret basale demokratiske rettigheder.

Økonomi

Idans indspil til et scenarie for en fremtidig statslig idrætspolitik forholder sig i første omgang ikke til den samlede beløbsramme for de foreslåede tiltag. Finansieringsbehovet afhænger af den endelige udformning af en eventuel statslig idrætspolitik og de deraf følgende indsatser.

Finansiering kan ske ved merbevilling, ved en omlægning eller omprioritering af udlodningsmidlerne eller bevillinger på Kulturministeriets tipsaktstykke - eller gennem

⁹ Det bør her overvejes om den eksisterende indsats i forhold til forebyggelse og behandling af ludomani i spillelovgivningen kan udvides til også at indbefatte indsatser mod og forskning i matchfixing og andre former for spillerelateret kriminalitet.

gevinster ved en styrket koordinering og samordning af forskellige ministeriers eksisterende idrætsrelaterede initiativer.

Udarbejdelsen af og opfølgningen på en statslig idrætspolitik og de deraf følgende initiativer vil dog sandsynligvis forudsætte en styrkelse af departementet samt et øget budget for Kulturministeriets egne idrætsrelaterede indsatser.

Med venlig hilsen

A handwritten signature in blue ink, appearing to read 'H. Brandt', with a long horizontal flourish extending to the right.

Henrik H. Brandt
Direktør

BILAG F

”Scenarie for pulje til idrætsprojekter af social- og sundhedsmæssig karakter”

Udarbejdet af Dansk Fitness & Helse Organisation

Scenarie for pulje til idrætsprojekter af social- og sundhedsmæssig karakter

Indledning

Indledningsvis skal det understreges, at idrættens foreninger og forbund i DFHOs øjne har ydet et historisk bidrag til idrætsaktiviteten i Danmark og på den baggrund har leveret stor værdi til samfundet i bred forstand. Men når der gøres status, vurderer DFHO alligevel, at der er rum for nytænkning indenfor finansieringen af idrætten, hvilket vil sikre en mere effektiv ressourceudnyttelse i forhold til løsningen af samfundsmæssige opgaver.

Historisk set, er tildelingen af midlerne til organisationerne sket som en fastlagt andel af tips- og lottomidler. Der skete en dramatisk stigning i perioden fra 1992- 1994 i forbindelse med etablering af nye spil uden nye krav om, at den store overførsel af midler til idrætsforbund sikrede mere eller bedre idræt. Der fandt næsten en tredobling sted i tildelte midler, og det niveau er stort set blevet fastholdt siden. Der kan i samme periode stort set ikke konstateres nogen vækst i antallet af medlemmer af idrætsorganisationerne. Derfor må man kunne stille det spørgsmål, om fordelingen af tips/lottomidler i gennem den periode har været den mest hensigtsmæssige, hvis et af de væsentligste formål med tildelingen af midler har været at øge den nationale fysiske aktivitet. Hvis målet for dansk idrætspolitik er fortsat flere idrætsaktive, er der behov for at tage nye værktøjer i brug. Eksempelvis en systematisk understøttelse af udvalgte befolkningsgruppers idrætsaktivitet. Midlerne havde været til rådighed siden starten af 90'erne, hvis man havde valgt at anvende de nye midler - der i omfang har været ret væsentlige - mere intelligent.

Det skal understreges, at selvom kommissoriet ikke går i dybden med de kommunale midler til idrætten, anbefaler DFHO, at der ses nærmere på, hvordan de statslige midler kan anvendes, så politiske opgaver, der helt eller delvist er kommunalt ansvar, understøttes. Her tænkes især på indsatser som forebyggelse og inddragelse af udsatte grupper i idrætslivet. DFHO vurderer, at her er et betydeligt potentiale for at få både større sundhedsmæssig og social værdi for midlerne til idrætten.

Baggrund - Fysisk inaktivitet skaber ubalance i folkesundheden

En række nylige analyser og undersøgelser peger på, at der i dansk kontekst er plads til forbedringer af idrætsaktiviteten – især findes der en stor social ulighed i fysisk aktivitet. Der er tydelige tegn på, at visse grupper halter efter resten af befolkningen i forhold til idrætsaktiviteten, eksempelvis udsatte børn, borgere med kort eller ingen uddannelse og visse aldersgrupper.

Nylige projekter har set nærmere på den ulighed i idrætsaktivitet, som desværre findes i Danmark. I analysen 'Danskernes idrætsvaner 2011' har Idrættens Analyseinstitut blandt andet kortlagt hvor mange

voksne danskere, der dyrker motion eller sport. Når danskerne i den sammenhæng opdeles efter uddannelsesbaggrund, træder en kedelig tendens frem. Blandt danskerne med en lang videregående uddannelse er det kun 16 %, der slet ikke dyrker motion eller sport. Blandt voksne med en gymnasial eller erhvervsfaglig uddannelse stiger tallet til 28 %, og blandt danskerne med kun grundskolen er hele 40 % slet ikke idrætsaktive. Som det bemærkes i rapporten: "Andelen [af idrætsaktive] stiger støt og signifikant i takt med længere uddannelse" ('Danskernes idrætsvaner 2011': 64). Konsekvenserne heraf kan vi få et indtryk af ved hjælp af databasen Den Nationale Sundhedsprofil 2010, hvor der identificeres en stor social ulighed i selvvurderet fysisk form. Uligheden sættes på spidsen, når man sammenligner danskerne uden erhvervsuddannelse – hvor 29,6 % vurderer egen fysiske form som mindre god eller direkte dårlig – med danskerne med lange videregående uddannelser, hvor kun 16,1 % vurderer egen fysiske form som mindre god eller direkte dårlig. 'Danskernes idrætsvaner 2011' dokumenterede også en ulighed i idrætsaktivitet på kryds af aldersgrupper, hvor de ældre danskere halter bagefter. Blandt de 70+ årige dyrker hele 35 % slet ikke motion, sammenlignet med 22 % af den danske befolkning som helhed.

Blandt danske børn er der også udfordringer med ulighed i fysisk aktivitet. Rapporten 'Status på idrætsfaget 2011' viste en polarisering, hvor gruppen af fysisk inaktive bliver større, og gruppen af aktive børn bliver mere og mere aktive. En tredjedel af de adspurgte idrætslærere oplever, at der de seneste 8 år er blevet større forskel mellem de dygtige og mindre dygtige elever. Udfordringen med polarisering skal ses i sammenhæng med idrættimernes indhold. Klassiske boldspil er den dominerende aktivitet i idrætsundervisningen og andre fagområder nedprioriteres. Boldspillene karakteriseres ved, at det er de børn, der i forvejen er dygtige, der lærer mest. Det vurderes, at en styrkelse af målsætningerne for undervisningen er en af nøglerne til at hjælpe de svage elever. Allerede i 2004 fremlagde Danmarks Evalueringsinstitut en rapport, der fremhævede målsætning som et meget svagt punkt i idrætsundervisningen, og anbefalede lærerne at lave individuelle målsætninger for eleverne. Men ifølge den seneste rapport er det ikke sket, tværtimod er fokuseringen på målsætninger yderligere svækket.

Med udgangspunkt i den tilgængelige viden om danskernes idrætsaktivitet anbefaler DFHO, at der i fremtiden afsættes statslige midler til en mere systematisk indsats, så udsatte grupper får mulighed for og lyst til at dyrke idræt og motion til gavn for folkesundheden.

Formål og organisering af puljen

Derfor anbefaler DFHO oprettelsen af en statsligt finansieret idrætspulje for forebyggelses- og behandlingsmotion samt motionsaktivitet for udsatte grupper. Her skal kommunerne i forbindelse med det forebyggende og sociale arbejde have mulighed for at søge midler til idrætsprojekter, som kan udfoldes i samarbejde med de idrætsaktører, der har de nødvendige kompetencer og ressourcer. De statslige midler skal udbydes som projekter med idrætsaktiviteter for puljens målgrupper.

Derudover vil puljen også være en anseelig mulighed for at styrke det offentligt-private samarbejde på idrætsområdet, da mange af de private aktører har både faglige kompetencer og gode erfaringer med idræt for udsatte borgergrupper.

Private aktører med kapacitet og ekspertise

I løbet af en årrække er der blevet åbnet private fitness- og helsecentre udover hele landet. De private motionstilbud har vist sig meget populære blandt danskerne, men udover appellen til den brede befolkning har mange af centrene udviklet motionstilbud målrettet udsatte og borgergrupper med særlige behov. Personalet på fitnesscentre har gode faglige forudsætninger for at assistere den enkelte motionist med målsætningerne for egen træning. Som beskrevet ovenfor er det en særlig udfordring for udsatte børn, at der ikke arbejdes systematisk med målsætningerne for deres motion. Det systematiske arbejde med målsætninger er også vigtigt for personer, der motionerer som forebyggelse eller som del af behandlingen af sygdom.

Et godt eksempel på de private aktørers interesse for området er Fitness Worlds samarbejde med Ældre Sagen, der blandt andet har udmøntet sig i en særlig medlemspris og et bredt udvalg af træning med særlige hensyn til seniorers behov.

Kort sagt, kan et større samarbejde med private aktører på idrætsområdet tilbyde:

- Faglige kompetencer i forhold til motion som forebyggelse og behandling
- Erfaring med motion for børn, ældre, patienter og socialt udsatte
- Lokal infrastruktur i hele landet
- Fleksibel kapacitet

I øjeblikket er det dog meget forskelligt, hvordan og i hvor stor grad det enkelte center samarbejder med det offentlige omkring idrætsudbuddet. Derfor vurderer DFHO, at den skitserede pulje kunne systematisere og udvikle arbejdet på en måde, der ville løfte idrætsaktiviteten betydeligt blandt udsatte danskere med særlige behov.

BILAG G

”Idrættens vision 25-50-75 – et scenarie for et fremtidigt samarbejde mellem DIF og DGI”

Udarbejdet af DIF & DGI

Idrættens vision 25-50-75

- et scenarie for et fremtidigt samarbejde mellem DIF og DGI

Den 17. december 2013

Udfordringer

Foreningsidrætten i Danmark står over for en række markante udfordringer af vidtgående rækkevidde. Det gør det nødvendigt nøje at overveje, hvorledes det lokale foreningsliv bedst styrkes – politisk, organisatorisk og ressourcemæssigt.

For at imødekomme de mange udfordringer, skal dansk idræt og de frivillige foreninger rustes til

- at imødekomme de ændrede ønsker fra befolkningen til idrætsdeltagelsen
- at sikre attraktive og mangfoldige foreningstilbud over en bred front i hele landet
- at afhjælpe foreningernes udfordringer med at skaffe de nødvendige frivillige til at drive foreningerne
- at være med til at afhjælpe udfordringen med at få moderniseret/etableret tidssvarende idrætsfaciliteter
- at kvalificere foreningerne og skabe rammer for at disse kan være med til at løfte dele af samfundets udfordringer som eksempelvis integration og fysisk inaktivitet blandt dele af den danske befolkning
- at sikre den danske foreningsmodels fortsatte udvikling, så der igennem foreningernes arbejde sikres en aktiv deltagelse i civilsamfundet og dermed danneshistorien som demokratideltagelse, national identitetsdannelse, begejstring, sammenhængningskraft og solidaritet.
- at ruste foreningerne til at tage del i den nye folkeskolereform

Tilsammen skaber disse udfordringer et pres på det lokale foreningsliv – et pres, som stiller nye og anderledes forventninger til foreningerne: Tilvejebringelse af nye fleksible motionstilbud, initiativer i forhold til skoler, institutioner m.v., udvikling af faciliteter etc.

Med henblik på at styrke danskernes idrætsdeltagelse i almindelighed og foreningsidrætten i særdeleshed og med henblik på at skabe en større gennemslagskraft er DIF og DGI enige om sammen at arbejde for og forpligte sig på en fælles vision.

Vision 25-50-75

DIF og DGI er enige om,

- at bevare og styrke idrætsforeningernes betydning og indsats for befolkningens deltagelse i idræt

- at sikre en bedre koordinering, større synergi og effektivitet i DIF's og DGI's investeringer og disponeringer
- at skabe og styrke synergien mellem motion, bredde og elite i dansk idræt (idrættens "røde tråd")
- at styrke danskernes muligheder for at dyrke motion i hverdagen
- at sikre og styrke en fortsat mangfoldig idrætsudøvelse
- at bevare og styrke de frivillige idrætsforeningers vilkår
- at sikre idrættens autonomi og egenverdi og den organiserede idræts fortsatte indflydelse
- at sikre idrættens bidrag til samfundsudviklingen bl.a. ved at samarbejde med stat og kommuner
- at sikre demokratiske og gennemsikkelige beslutningsprocesser
- at styrke dansk idræt internationalt både sportsligt og idrætspolitisk
- at forøge udbyttet af idrættens potentiale i forhold til læring, inklusion/integration, sundhed og andre vigtige samfundsmæssige opgaver
- at sikre en større synergi og effektivitet i idrættens investeringer og disponeringer

På det grundlag vil DIF og DGI inden 2025 arbejde for at mindst 50% af befolkningen dyrker idræt i en idrætsforening og mindst 75% dyrker idræt i almindelighed.

Indsatsområder

DIF og DGI vil igangsætte et analysearbejde, der skal komme med konkrete anbefalinger til, hvordan de to organisationer i fællesskab kan understøtte medlemsforeningerne i at udvikle nye fleksible motionstilbud og i det hele taget skabe moderne rammer for befolkningens idrætsdeltagelse.

Konkret vil DIF og DGI med baggrund i anbefalingerne fra analysearbejdet undersøge mulighederne for, at DIF og DGI i fællesskab kan bistå foreningerne med følgende indsatser:

- Uddannelses- og kursusvirksomhed: Skal foreningsidrætten rumme 50 % af den danske befolkning skal ledere, trænere, instruktører og andre hjælpere gives et kompetenceløft under skyldig hensyntagen til, at der hovedsageligt er tale om frivillige. DIF og DGI vil i fællesskab iværksætte relevante tilbud.
- Foreningsudvikling: Skal foreningsidrætten være i stand til at opfange nye tendenser og målgrupper og imødekomme ændrede behov i befolkningen, skal foreningerne udvikle nye tilbud og skabe nye rammer om idræts- og motionsoplevelsen. DIF og DGI vil i fællesskab bistå med at udvikle de relevante rammer.
- Idrætsaktiviteter: Skal befolkningens ændrede idræts- og motionsbehov imødekommes, skal der sættes målrettet på nogle af de idrætsaktiviteter og organiseringsformer, som vil kunne tiltrække de målgrupper, som er blevet identificeret og prioriteret af arbejdsgruppen. DIF og DGI vil samarbejde om at udvikle relevante tilbud inden for idrætsaktiviteter med et oplagt samarbejds- og vækstpotentiale.
- Assistance til foreningerne til samarbejde med kommuner: Skal foreningerne være i stand til at indgå i samarbejder med kommunerne om at give motions- og idrætstilbud til de målgrupper, som kommunerne

gerne ser aktiveret, skal foreningerne hjælpes til at matche kommunerne i et ligeværdigt samarbejde. DIF og DGI vil sammen med foreningerne indgå i relevante samarbejder.

- **Facilitetsudvikling:** Skal mindst 75 % af befolkningen have et aktivt idræts- og motionsliv, skal der ske en udbygning og modernisering af idrætsfaciliteterne og idrættens adgang til det åbne land. DIF og DGI vil i fællesskab indgå samarbejder med kommuner, fonde og staten i bestræbelserne på at skabe de nødvendige rammer for både organiseret og selvorganiseret idræts- og motionsudfoldelse.
- **Skolereform:** Skal skolereformens mål om at styrke idræt, motion og bevægelse blandt børnene i skolen indfries, skal samarbejdet mellem kommuner, skoler og foreninger styrkes i form af vedvarende partnerskaber. DIF og DGI vil i fællesskab bidrage til, at sådanne partnerskaber etableres?
- **Arbejdspladsen:** Motion på arbejdspladsen er en vigtig platform for styrkelse af voksnes motionsvaner. DIF og DGI ønsker at styrke medarbejdernes incitament til at dyrke mere motion på både private og offentlige virksomheder. For at udnytte idrættens samlede ressourcer og erfaringer bedst og med henblik på en strategisk indsats på denne arena foreslår DIF og DGI, at Dansk Firmaidrætsforbund fremover indgår enten som et specialforbund i DIF eller en associeret part i DGI.

Den fælles indsats skal følges løbende og der skal udvikles metoder til at registrere effekterne af indsatsen.

Organisering

Til at forestå det kommende samarbejde etableres mellem de to organisationer en arbejdsgruppe, der skal komme med anbefalinger til den overordnede udvikling af de fælles satsninger.

Inden for rammerne heraf undersøges mulighederne for et tættere samarbejde, hvor DIF, berørte specialforbund, DGI-idrætter og landsdelsforeninger igangsætter en udvikling af fælles initiativer. Det kan være udvikling af fleksible motionstilbud, særlige aktiviteter for børn, nye fitnessaktiviteter, motionsevents og/eller målrettede tilbud til unge (f.eks. streetaktiviteter).

Med henblik på den videre koordinering af samarbejdet mellem DIF og DGI om at tilvejebringe visionen frem mod 2025 skal arbejdsgruppen tage stilling til etableringen af en fælles enhed, hvorunder der kan blive udviklet fælles tværgående initiativer om f.eks. kurser og uddannelse, forningsudvikling, inklusion, idræt og bevægelse i folkeskolen, faciliteter mv., ligesom det vil søge at udvikle fælles løsninger på økonomi og IT herunder opsamling af data.

Tidsplan

DIF's og DGI's fælles arbejdsgruppe, vil medio 2014 fremlægge et forslag til samarbejde om de konkrete satsninger ud fra det her fremlagte scenarie

BILAG H

”Fire modeller for et tættere samarbejde mellem idrættens organisationer”

Udarbejdet af Dansk Firmaidræts Forbund

Fire modeller for et tættere samarbejde mellem idrættens organisationer

Model 1: Udvikling af idrætter med fokus på nye trends

Baggrund

Både DIF, DGI og Dansk Firmaidrætsforbund fokuserer meget på udvikling af kendte idrættstilbud og ikke mindst på at spotte nye trends. Men idrætsorganisationerne gør det hver for sig.

Inden for de traditionelle idrætsgrene har udviklingen blandt andet været kendetegnet ved, at de tre idrætsorganisationer parallelt har sat fokus på udvikling af fodbold. Det er sket dels for at fastholde de 16-19 årige, dels for at anvende fodbold til at motivere voksne til mere fysisk aktivitet udenfor turneringsfodbolden og dels for at aktivere forældre, der "bare" venter mens børnene er til fodboldtræning. Forskellige målgrupper, men med samme mål: At få flere til at dyrke fodbold.

Et andet blandt flere mulige eksempler, der kan fremhæves, er, at idrætsorganisationerne i øjeblikket, via individuelle tiltag, har fokus på at udvikle håndbold, og også her kan en øget koordinering på tværs af idrætsorganisationerne være spændende at prøve af.

Den individuelle tilgang til udviklingen af idrætterne sker samtidig med, at idrætsorganisationerne på udvalgte områder har endog stor konkurrence fra mere kommercielle udbydere – her tænkes på fitnesscentre, kommercielle motionsløb, fodbold m.m.

Når det gælder udvikling af idrætter med fokus på nye trends vil det være relevant at samarbejde for at styrke idrætsorganisationernes samlede tilbud – ikke mindst set i relation til konkurrencen fra de kommercielle udbydere.

Politisk fundament

Dansk Firmaidrætsforbund foreslår, at der i regi af DIF, DGI og Dansk Firmaidrætsforbund etableres et fælles udviklingsudvalg, der understøttes af aktuelle projektgrupper. Hovedfokus skal være på udvikling af nye trends indenfor idrætten.

Udvalget etableres med deltagelse af både politikere og ansatte i de tre idrætsorganisationer.

Udviklingsudvalget skal eksempelvis implementere følgende aktiviteter på tværs af DIF, DGI og Dansk Firmaidrætsforbund:

Aktiviteter (fodbold)

Tager man fodbold som eksempel, kan der etableres et fælles "Fodbold for alle" udvalg, som alene arbejder med fodboldtilbud for dem, der ikke er organiseret i fodboldklubberne, eller som ønsker et ekstra tilbud som supplement til klubfodbolden.

Der tilbydes:

1. Generel udvikling af fodbold
2. Fælles stævner landet over
3. Fodboldevents – også gerne med CSR formål
4. Fodboldevents med unge i større byer som en særlig målgruppe

Aktiviteter (øvrige)

1. Fitness aktiviteter
2. Motionsløb
3. Borgerrettet sundhed i en klar målgruppe opdeling
4. Der arbejdes med øvrige idrætter på et niveau og i et omfang defineret af de tre idrætsorganisationer i fællesskab

Udvalget understøttes af aktuelle projektgrupper etableret med både politikere og ansatte i de tre idrætsorganisationer.

Økonomi

1. Idrætsorganisationerne afholder driftsomkostninger og udviklingsomkostninger efter en internt afstemt fordelingsnøgle
2. Idrætsorganisationerne afholder udgifterne til politisk repræsentation efter en internt afstemt fordelingsnøgle
3. Som udgangspunkt betaler deltagerne/foreningen selv for aktiviteten

Strategi

Samarbejdet rammesættes og understøttes af en fælles strategi, hvor der opsættes konkrete mål (succeskriterier) for indsatsen, og hvor det på en tidslinje defineres, hvor langt indsatsen skal være kommet i år 1,2,3 etc.

Model 2: Uddannelse

Baggrund

Både DIF, DGI og Dansk Firmaidrætsforbund tilbyder en række uddannelses tilbud til ledere, trænere, instruktører og aktive.

Hvad angår værdigrundlag, mission og målsætninger er der stor ensartethed i disse uddannelses tilbud. Ses der alene på målgruppen, er Dansk Firmaidrætsforbund betydeligt mere afgrænset end de øvrige udbydere.

Politisk fundament

Dansk Firmaidrætsforbund foreslår, at der i regi af DIF, DGI og Dansk Firmaidrætsforbund etableres et fælles uddannelsesudvalg, der understøttes af aktuelle projektgrupper med hovedfokus på idrætsrelaterede kurser. Udvalget etableres med deltagelse af både politikere og ansatte i de tre idrætsorganisationer.

Uddannelsesudvalget skal implementere følgende aktiviteter på tværs af DIF, DGI og Dansk Firmaidrætsforbund:

Aktiviteter

1. Fælles uddannelsespolitik
2. Fælles uddannelses tilbud
3. Fælles uddannelsesadministration
4. Fælles IT platform på uddannelsesområdet

Økonomi

1. Idrætsorganisationerne afholder driftsomkostninger og udviklingsomkostninger efter en internt afstemt fordelingsnøgle
2. Idrætsorganisationerne afholder udgifterne til politisk repræsentation efter en internt afstemt fordelingsnøgle
3. Som udgangspunkt bør deltagerne/foreningen selv betale for deres uddannelsesdeltagelse
4. Det fælles samarbejde på uddannelsesområdet vil i sig selv være omkostningsminimerende

Strategi

Samarbejdet rammesættes og understøttes af en fælles strategi, hvor der opsættes konkrete mål (succeskriterier) for indsatsen, og hvor det på en tidslinje defineres, hvor langt indsatsen skal være kommet i år 1,2,3 etc.

Model 3: Senioridræt

Baggrund

Seniorene er i dag særdeles aktive og har høje forventninger til deres idrætsdeltagelse. Samtidig er der ingen tvivl om, at variationen, kvaliteten og omfanget af aktivitetstilbuddene kan styrkes markant gennem et mere entydigt samarbejde idrætsorganisationerne imellem.

Seniorene er generelt ikke optaget af idrætspolitiske tilhørsforhold, men er i langt højere grad optaget af den enkelte aktivitets indhold og af de sociale rammer for idrætsudøvelsen. I dag skal der både være tilbud af individuel og relationel karakter.

Politisk fundament

Dansk Firmaidrætsforbund foreslår, at der i regi af DIF, DGI og Dansk Firmaidrætsforbund etableres et fælles senioridrætsudvalg, som understøttes af aktuelle projektgrupper etableret med deltagelse af både politikere og ansatte i de tre idrætsorganisationer.

Senioridrætsudvalget skal primært have fokus på den nye gruppe af seniorer, der ønsker at dyrke idræt "med sved på panden" og herigennem være med til at udvikle nye og moderne idrætter/aktiviteter for denne gruppe.

Senioridrætsudvalget skal implementere følgende aktiviteter på tværs af DIF, DGI og Dansk Firmaidrætsforbund:

Aktiviteter

1. Nye idrætstrends på senioridrætsområdet
2. Lokale samarbejdsaftaler om konkrete idrætsaktiviteter
3. Fælles uddannelse
4. Årligt seniortræf (senioridrætsdag) – regionalt såvel som nationalt

Økonomi

1. Idrætsorganisationerne afholder driftsomkostninger og udviklingsomkostninger efter en internt afstemt fordelingsnøgle
2. Idrætsorganisationerne afholder udgifterne til politisk repræsentation efter en internt afstemt fordelingsnøgle
3. Som udgangspunkt bør seniorerne gennem det lokale kontingent, eller ved deltagerbetaling, betale for de fælles aktiviteter, der udbydes

Strategi

Samarbejdet rammesættes og understøttes af en fælles strategi, hvor der opsættes konkrete mål (succeskriterier) for indsatsen, og hvor det på en tidslinje defineres, hvor langt indsatsen skal være kommet i år 1,2,3 etc.

Model 4: IT området

Baggrund

Overordnet ser Dansk Firmaidrætsforbund, at der kan opnås fordele ved et samarbejde mellem de tre idrætsorganisationer på IT-området. Dette fordrer dog, at organisationerne opnår enighed om fælles mål og ens forretningsprocesser for flere af de områder/opgaver, der understøttes af IT.

På kort sigt vil de største fordele kunne nås der, hvor organisationerne anvender samme grundsystemer, så nuværende investeringer i de enkelte organisationer vedrørende software, udvikling og uddannelse, kan udnyttes.

Dansk Firmaidrætsforbund har allerede et godt samarbejde med DIF og DGI om Det Centrale Foreningsregister og Firmaidrætten er åben for at udvide dette samarbejde på andre områder.

Politisk fundament

Dansk Firmaidrætsforbund foreslår, at der etableres en administrativ styregruppe, som analyserer området nærmere og kortlægger muligheder, fordele og ulemper.

Der nedsættes relevante projektgrupper med deltagelse af politikere og ansatte i de to organisationer.

Aktiviteter

1. Nedsættelse af styregruppe
2. Igangsætning af analyse og kortlægning af muligheder
3. Fastlæggelse af fælles mål og organisering

Økonomi

1. Idrætsorganisationerne afholder driftsomkostninger og udviklingsomkostninger efter en internt afstemt fordelingsnøgle
2. Idrætsorganisationerne afholder udgifterne til politisk repræsentation efter en internt afstemt fordelingsnøgle

Strategi

Samarbejdet rammesættes og understøttes af en fælles strategi, hvor der opsættes konkrete mål (succeskriterier) for indsatsen, og hvor det på en tidslinje defineres, hvor langt indsatsen skal være kommet i år 1,2,3 etc.

BILAG I

”Scenarie for idræt og bevægelse i folkeskolen”

Udarbejdet af Dansk Skoleidræt

Nyborg d. 19.1.2014
j. nr 14-008u/ ng

Scenarie for idræt og bevægelse i folkeskolen

BAGGRUND

Skolereformen betyder en historisk mulighed for at gøre idræt og bevægelse til en integreret del af en længere og mere varieret skoledag. Med indførelsen af daglig idræt og bevægelse i minimum 45 minutter gøres bevægelse til en hjørnesteen i understøttelsen af reformens formål om at alle elever skal blive så dygtige, de kan.

Idræt og bevægelse i skolen vil i fremtiden både være:

- Idrætsfaget med egne, selvstændige fagmål
- Bevægelse integreret i den boglige undervisning med henblik på bedre læring af fagmålene hér, samt øget motivation hos eleverne
- Bevægelse til fremme af læring i den understøttende undervisning
- Motionsaktiviteter for at fremme læringsparathed og trivsel
- Leg og bevægelse i frikvartererne, samt aktiv transport til og fra skole

UDFORDRINGEN

Der er behov for en koordinerende instans med skolen som sit selvstændige fokusområde.

Med skolereformen bliver bevægelse et anliggende for ALLE lærere og pædagoger på skolerne. Hvis opgaven med at gøre idræt og bevægelse til en integreret del af skoledagen skal lykkes, er det af afgørende betydning, at den betragtes og løses fra et helhedsperspektiv. Jævnfør ovenstående er det en bred vifte af initiativer målrettet skolens forskellige arenaer, der skal iværksættes. Skolerne vil efterspørge overblik over eksisterende samt udviklingen af nye, højt kvalificerede indsatser, som kan opfylde reformens krav til at skulle understøtte elevernes læring.

LØSNINGEN

Et styrket Dansk Skoleidræt vil kunne varetage skoleidrættens interesser som rådgiver og sparringspartner for skoler og kommuner. Dansk Skoleidræt kan via sit netværk bidrage til at give skolerne overblik over egne og idrætsorganisationernes bevægelsesinitiativer og formidle dem til skolerne.

Dansk Skoleidræt er i kraft af vores lokale netværk til stede i og på skolerne og tilrettelægger projekter og aktiviteter med skolens mål og formål for øje. Dansk Skoleidræt er allerede i gang med at inspirere skolerne til at integrere bevægelse i alle skolens fag og arenaer. Den opgave vil med reformen vokse til et omfang, hvor vi med de eksisterende resurser ikke længere vil kunne imødekomme det store behov på området.

Dansk skoleidræt bakker op om Kulturministeriets scenarie for idræt og bevægelse i folkeskolen og medvirker gerne til den foreslåede handlingsplan som en del af den samlede løsning. Vi ser handlingsplanen som en udvidelse af de eksisterende mange, gode samarbejdsrelationer mellem Dansk Skoleidræt og henholdsvis DGI, DIF og Team Danmark. Indenfor Dansk Skoleidræts nuværende udlovningsmidler vil det imidlertid være vanskeligt at bidrage væsentligt til at implementere handlingsplanens eventuelle initiativer.

En forhøjelse af den økonomiske bevilling vil sætte Dansk Skoleidræt i stand til at samle, koordinere og formidle indsatser til skolerne indenfor hele spektret af bevægelse i skolens hverdag.

En øget tildeling vil desuden gøre det muligt for Dansk Skoleidræt at tage initiativ til udviklingen af nye tilbud målrettet mod skolerne, såvel selvstændigt som i samarbejde med idrættens og andre organisationer. Initiativer, som via Dansk Skoleidræts lokale netværk kan forankres og styrke indsatsen for bedre sundhed, læring og trivsel hos skoleeleverne på skolerne i Danmark.

ØKONOMI

Scenariet kræver en mer-bevilling på 1,75 mio. kr. årligt til Dansk Skoleidræt.

FAKTA

Dansk Skoleidræt er skoleidrættens interesseorganisation. Formålet er at fremme sundhed, læring og trivsel via idræt, leg og bevægelse i skolen. Visionen er, at børn og unge skal opleve glæde og begejstring ved idræt og bevægelse og derved skabe et fundament for livslang fysisk aktivitet.

Organisationen udbyder via 15 kredsforeninger hvert år flere end 500 idrætstræf/aktiviteter. Desuden drives en række projekter, som alle landets skoler tilbydes mulighed for at deltage i; eksempelvis Legepatroljen, Skolesport og Skolernes Motionsdag.

Dansk Skoleidræt modtager ca. 1,8 mio. i udlovningsmidler fra Kulturministeriet svarende til 22 procent af indtægterne. Midlerne anvendes til kerneopgaverne, aktiviteter på skolerne, samt udbygning og vedligeholdelse af kredsnetværket, samt som afsæt til at generere yderligere midler til projekter mm.

BILAG J

”National platform for Gadeidræt”

Udarbejdet af arbejdsgruppen for en National platform for Gadeidræt, bestående af
Royal Copenhagen Skate, Parkour DK, Street Dome og GAME

NATIONAL PLATFORM FOR **GADEIDRÆT**

VISION

Visionen er at udvikle og udbrede gadeidrætten i Danmark. Dette skal ske på en måde, hvor gadeidrætten bliver et vækstlag, som gavner hele idrætten. Indsatsen skal medvirke til, at antallet af fysisk inaktive børn og unge i Danmark halveres. De nyskabende og fleksible metoder, som udvikles, tilsigtes mulig eksport til andre lande, som ønsker at fremme idrætten på gadeplan.

METODE

For at opnå visionen, etableres en national platform for gadeidræt (herefter kaldet 'GADEIDRÆT'). Målet er via økonomisk støtte, vidensdeling og interessevaretagelse at understøtte de selvorganiserede fællesskaber på gaden, så idrættens sociale, sundhedsmæssige og kreative potentialer kan komme flest muligt til gavn.

GADEIDRÆTS FUNKTION

Platformen vil have tre overordnede funktioner:

1. **Uddeling af puljemidler til drifts- og projektstøtte** til aktører der faciliterer gadeidræt, for at styrke udfoldelsesmulighederne blandt udøverne på gadeplan.
2. **Opsamling og formidling af viden på tværs**, for at sikre kvalitet, udvikling og læring i netværket af kommuner, gadeidrætsorganisationer og andre aktører.
3. **Systematisk interessevaretagelse opadtil**, for at sikre at gadeidrætten bliver hørt i alle væsentlige sammenhænge.

GADEIDRÆTS MÅLSÆTNINGER

Målsætningen er at aktivere de iboende potentialer i gadeidrætten ved at understøtte de selvorganiserede praksisfællesskaber på gadeplan. Det er dermed ikke et mål at professionalisere og organisere gadeidrætten. Udvikles aktiviteter eller faciliteter, som har behov for længerevarende støtte, bør dette ske via forankring i den kommunale drift.

GADEIDRÆTS MÅLGRUPPE

GADEIDRÆT's primære målgruppe er kommuner, gadeidrætsorganisationer og andre aktører, som direkte eller indirekte faciliterer gadeidræt og gadekultur.

Den sekundære målgruppe er udøverne på gadeplan, som kommer fra alle etniske og sociale lag, rummer begge køn og alle aldersgrupper, dog koncentreret omkring de fem til 25-årige.

Platformen er åben for alle aktører, der har en interesse i at udvikle gadeidrætten - både lokale og landsdækkende aktører, og uanset om de registrerer deres medlemmer eller ej. Platformens ydelser vil løbende blive tilpasset aktørernes ønsker og behov. Som udgangspunkt vil man kunne få rådgivning og uddannelse, og så vil platformen fungere som ramme for vidensdeling blandt aktørerne.

Ønsker man at få størst mulig gavn af GADEIDRÆT, kan man blive samarbejdspartner. For at blive samarbejdspartner kræves det, at aktøren og GADEIDRÆT kan finde sammen omkring et konkret projekt eller sag, som er relevant og skaber værdi for begge parter.

GADEIDRÆTS ORGANISERING

Til at varetage platformens overordnede funktioner, oprettes et minimalistisk sekretariat i gadens ånd. For at opnå stordriftsfordele 'hostes' dette af en værtsorganisation inden for gadeidrætten. For at sikre fysisk tilstedeværelse i hele landet, åbnes der op for, at udvalgte sekretariatsopgaver som f. eks. rådgivning kan outsources til andre organisationer inden for gadeidrætten med stærk lokal forankring.

Til at varetage uddelingen af puljemidler nedsættes et råd, som behandler ansøgninger fire gange årligt. Rådet består af ni medlemmer, hvor Kulturministeren udpeger tre medlemmer herunder formand, KL's Børne- og Ungeudvalg udpeger tre medlemmer og samarbejdspartnerne udpeger tre medlemmer.

GADEIDRÆTS ØKONOMI

GADEIDRÆT støttes økonomisk med 26 mio. kr. årligt via spillemidlerne. Støtten fordeles med 1/3 til interessevaretagelse og vidensdeling samt 2/3 til puljen. Ansøgninger til puljemidlerne vurderes på baggrund af en række kriterier, herunder:

- **antallet** og **mangfoldigheden** af de direkte og indirekte brugere
- **involvering** af brugerne i udførelsen
- **tilgængeligheden** af aktiviteterne og faciliteterne (økonomisk, fysisk, mentalt)
- graden af **nytænkning**
- potentialet for **forankring** og **videreudvikling**

Støtten bevilges på baggrund af ansøgning og kan være et- eller flerårig. For at give aktører med ringe forudsætninger mulighed for at søge og øge kvaliteten i projekterne generelt, tilbydes rådgivning forud for, under og efter ansøgning.

GADEIDRÆT kan med puljemidlerne støtte stort set alt, så længe det fremmer visionen. Som eksempler kan nævnes nye typer aktiviteter og organiseringsformer, nationale events, uddannelse af gadeidrætsentreprenører og -instruktører, minimalistiske faciliteter, byinventar til gadeidræt, etc.

VI ARBEJDER FOR AT ETABLERE EN NATIONAL PLATFORM FOR GADEIDRÆT

AARHUS PARKOUR

AAPK - Aarhus Parkour

BOWL DAYS

Bowl Days

City Girlz Street Soccer

Copenhagen BMX

Copenhagen Roller Derby

CPH SKATEPARK

Copenhagen Skatepark

CPH PARKOUR

CPH Parkour

dansk longboarding magasin

Dansk Longboarding Magasin

Dirt Builders

Esbjerg Hiphop School of Arts

Esbjerg Roller Skate Club

Fairplay

Friday night skate

GAME

Jibe Longboards

København Futsal

Move Copenhagen

NP Traceurs - Næstved Parkour

Næstved Skatehal

Næstved Skatehal

ODENSE PARKOUR

Odense Parkour

Odense Skatehal

Parkour DK

Parkour Herning

Parkourundervisning.dk

PingOut

Roskilde BMX Klub

Royal Copenhagen Skate

SFO Basket

SkateCity

Skate Day Danmark

**SKATE EVENTS
COPENHAGEN**

Skate Events Copenhagen

**SLACKLINE
AARHUS**

Slackline Aarhus

**SLACKLINE
COPENHAGEN**

Slackline Copenhagen

Splinx

**STREET
DOME**

Street Dome

Street eXpression

Street Handball

Vesterbro Stars

Til dig, som gerne vil vide mere om gadeidrætten:

- Facebook side for gadeidrætten: www.facebook.com/gadeidraet
- Video med testimonials fra gadeidrættens aktører: www.vimeo.com/75378033
- Beskrivelse af den nationale platform GADEIDRÆT: <http://tiny.cc/th5b8w>
- FAQ om Gadeidræt - <http://tiny.cc/tj5b8w>
- Debatindlæg fra arbejdsgruppen: [www.tiny.cc/txm6w](http://tiny.cc/txm6w)
- Wikipedia: www.da.wikipedia.org/wiki/Gadeidræt

BILAG K

”Særlige målgrupper og gadeidrætten – et scenarie”

Udarbejdet af DIF & DGI

Særlige målgrupper og gadeidrætten - et scenarie

Den 17. december 2013

Baggrund – selvorganiseret idræt, gadeidræt og særlige målgrupper

Selvorganiseret idræt har altid eksisteret i byens rum, i parker og på vejene. Små børn spiller fodbold på det grønne område i villakvarteret, unge spiller basketball på asfalten mellem lejlighedskomplekserne, forældre løber en tur i parken med baby-løbevognen og voksne såvel som unge cykler ud i landet på deres racercykler.

De senere år har Danmark været ramt af en regulær motionsbølge, hvor motionsidrætten i naturen og i byrummet – både i selvorganiseret og i foreningsorganiseret form – er eksploderet. Den seneste rapport om danskernes idrætsvaner viste således, at voksne danskernes foretrukne idrætsaktivitet var løb og motionsløb.

Samtidig har en række kommuner haft fokus på at anlægge nye faciliteter i byens rum til mindre nichebetonet idrætsaktiviteter som parkour, streetbasket, streetfodbold og skating. Gadeidrætsfaciliteterne er ofte blevet anlagt med intentionen om at skabe motiverende faciliteter til særligt udsatte børn og unge eller til børn og unge der ikke på nuværende tidspunkt inkluderes i foreningsidrætten.

Organisationernes indsats på området

Både DIF og DGI har de senere år haft stor fokus på at imødekomme danskernes øgede interesse i såvel motionsidrætten, i naturen og i byrummet – herunder også gadeidrætsaktiviteter.

I fællesskab har DIF og DGI udviklet Foreningsfitness som et fleksibelt tilbud om styrke- og konditionstræning.

DIF har via sine specialforbund udviklet særlige motionsaktiviteter; som f.eks. Fodboldfitness, Håndboldfitness, motions- og cykelløb. DIF's specialforbund har desuden udviklet særlige street-aktiviteter og samarbejdet med kommuner om udvikling af særlige gadeidrætsfaciliteter, heriblandt til streetfodbold, streethåndbold og streetbasket.

Ligeledes har DGI iværksat en række ny fleksible tilbud til motionister som f.eks. flexfodbold, Løb med DGI, motionscykling, havkajak m.v. DGI de seneste fem år målrettet arbejdet med gadeidrætskulturen i DGI Underground, som har til formål at understøtte udviklingen af dansk

streetsport og -kultur gennem kapacitetsbygning af streetsport grupperinger og events af høj kvalitet.

Udfordring – inklusion af inaktive eller udsatte børn og unge i idrætten

DIF og DGI anerkender gadeidrættens intention om at inkludere inaktive eller udsatte børn og unge i idrætten. Foreningsidrætten har et rigtig godt tag i danske børn og mellem 85 og 90 % af alle børn og unge er på et tidspunkt medlem af en idrætsforening. Vi må dog erkende at idrætten (såvel hos DGI, DIF og aktører som GAM3 og andre gadeidrætsaktører) har udfordringer ved at rekruttere de resterende 10 – 15 %.

Alle undersøgelser tyder på, at organiseringsformen ikke har nogen betydning for om børn og unge vælger en idrætsaktivitet frem for en anden, og der er ikke noget der tyder på at manglende foreningsstruktur motiverer flere inaktive børn og unge.

Både DIF og DGI mener dog, at det vil være hensigtsmæssigt fremadrettet at videreudvikle gadeidrætten, idet gadeidrætten potentielt set kan være med til at motivere flere børn og unge til at blive fysisk aktive.

Samarbejde om gadeidrætten og ikke opsplnitning

I en tid hvor idrætsorganisationerne i Danmark indgår i tæt strategisk samarbejde om at udvikle idrætten i Danmark, vil det være uhensigtsmæssigt at udskille én specifik idrætsaktivitet fra resten af idrætten.

Måden at udvikle gadeidrætten er ikke ved at splitte gadeidrætten op i flere separate og selvstændige organisationer. Det vil ikke være formålstjenligt at etablere én yderligere landsdækkende organisation udelukkende på baggrund af idrætsaktiviteten. Både DIF og DGI's struktur er netop indrettet til at kunne inkludere, optage og udvikle nye idrætsgrene og idrætsaktiviteter, hvor gadeidrætten må betragtes som en aktivitet på niveau med motionsløb, fodbold, gymnastik eller floorball. DIF og DGI mener derfor at gadeidrætten har gode muligheder for at udvikle sig med afsæt i den eksisterende organisering af idrætten.

Både DIF og DGI ser et potentiale i et samarbejde om at udvikle gadeidrætten som idrætsaktivitet – et samarbejde sammen med gadeidrætten såvel som med kommuner, boligselskaber og andre relevante aktører. I den sammenhæng anerkender DIF og DGI de værdifulde erfaringer som gadeidrætten, kommercielle firmaer, performancegrupper og gadeidrætsfaciliteter har med gadeidrætten.

Samtidig mener DIF og DGI at det vil være hensigtsmæssigt at indgå et strategisk samarbejde med gadeidrætten og de forskellige gadeidrætsfaciliteter om at sikre en bedre facilitetsudnyttelse. Et område hvor DIF og DGI har stor erfaring er arbejdet med at sikre bedre udnyttelse af idrætsfaciliteter, hvilket kan være af stor værdi at sætte i spil i et kommende samarbejde med henblik på at forbedre den lave facilitetsudnyttelse som gadeidrætsfaciliteterne lider under.

BILAG L

”Dansk Handicap Idrætsforbunds overvejelser om, hvordan DHIF bliver placeret i det fremtidige idrætsbillede”

Udarbejdet af Dansk Handicap Idrætsforbund

Dansk Handicap Idrætsforbunds (DHIF) overvejelser (visioner) om, hvordan DHIF bliver placeret i det fremtidige idrætsbillede.

Overvejelserne går ud på, at handicapidrætten i Danmark fortsat skal være forankret i en demokratisk funderet organisation med medlemsindflydelse – modsat en administrativ enhed – der besidder en særlig ekspertise, som stilles til rådighed for interne og eksterne interessenter.

Konkret peger DHIF på, at:

- Medlemmerne kan være foreninger (egentlige handicapidrætsforeninger og andre foreninger, som tilbyder handicapidræt) samt institutioner/partnere, som har kontakt til og interesse for personer med handicap – altså baseret på et folkeligt og demokratisk engagement.
- Forbundet skal fortsat være en organisation, som har en særlig viden og erfaring indenfor handicapidræts-området
- Forbundet skal arbejde for, at idrætten inkluderer personer med handicap, hvor det er muligt og naturligt.
- Forbundet ønsker fortsat at være medlem af Danmarks Idrætsforbund og ønsker at udbygge sit samarbejde med Danske Gymnastik og Idrætsforeninger (DGI) samt andre organisationer – evt. via formelle samarbejdsaftaler.
- Forbundet skal demonstrere, at man har en særlig viden og kompetence, som kan benyttes konsultativt overfor andre interessenter.
- For at styrke handicapidrættens elite skal der etableres og udbygges samarbejde med Specialforbund (SPF) og Team Danmark – eliteidrætten kan over tid helt eller delvist overgå til nogle SPF'ere.
- Forbundet skal fortsat være NPC-Denmark og som sådan udtage atleter til Paralympiske Lege
- Der skal fortsat være fokus på det opsøgende og igangsættende arbejde overfor ny-handicappede børn, unge og voksne – bl.a. i dialog med Handicaporganisationer og optræningsinstitutioner.
- Forbundet skal som hidtil være organisationen, som varetager handicapidrættens breddeidræt via motionsarrangementer og forbundsturneringer – samt til stadighed udvikle nye idrætter og idrætstilbud, når der opstår behov herfor.
- Forbundet skal med sin særlige kompetence og opgave varetage uddannelse og kurser for trænere, klassifikatører og hjælpere.
- Forbundet skal fortsat formidle resultater og andre nyheder indenfor handicapidræt.
- Forbundet skal være en interesseorganisation, som medvirker til og arbejder for en øget tilgængelighed indenfor idrættens verden for personer med handicap – det være sig som idrætsudøver, som tilskuer, som frivillig leder/hjælper eller som medarbejder/ansat.

I forlængelse heraf fremhæver DHIF, at øvrige idrætsorganisationer og samfundet i bred forstand fokuserer meget mere på idræt for personer med handicap end tidligere – og derfor har øgede forventninger til, at DHIF kan bidrage til, at den interesse kan udmøntes i aktiviteter.

Hovedsponsorer

**Trygheds
gruppen**

Således oplever DHIF, at man som forbund i disse år og den nærmeste fremtid er i et vadested – er midt i en udviklingsproces - fordi forbundet hidtil har haft en særlig fokus på at servicere "egne" medlemsforeninger, men fremover også skal servicere eksterne interessenter som f.eks. specialforbund under DIF og foreninger under DGI, hvor interessen for handicapidræt er stærkt stigende.

Der er en stor forventning til, at DHIF vil og kan levere – en udfordring, som DHIF er indstillet på at tage op.

Specialforbund og lokale foreninger har en tydelig interesse for at kunne levere idræt for personer med handicap, men oplyser gang på gang, at de ikke kan præstere de nødvendige ekstra ressourcer til at kunne løse opgaven.

Det er DHIF's vurdering, at såfremt den interesse skal kunne understøttes og fremmes, så skal DHIF styrkes ressourcemæssigt.

Dette svarer til den udvikling, der er sket i øvrige nordiske lande, hvor der fra centralt hold – regering og landsidrætsorganisationer – er tilført betydelige midler til området handicapidræt.

DHIF indhentede i 2011 oplysninger om finansiel støtte fra centralt hold til handicapidræt i såvel Norge som Sverige.

Det viste følgende billede for 2011:

- Norge: 38,6 mio. Nkr.
- Sverige: 26,0 mio. Skr.
- Danmark: 14,3 mio. Dkr.

DHIF har ikke nogen forventning om, at denne markante forskel i økonomi kan blive udlignet ad de demokratiske kanaler i idrættens organisationer, hvorfor emnet nu bringes på banen i forbindelse med en mulig revision af Udlodningsloven.

For at beskrive behovet for ekstra støtte til handicapidrætten har DHIF udarbejdet følgende oversigt:

Mulige aktiviteter i DHIF, hvis...

(underforstået hvis der var yderlig økonomi til stede)

Den samlede økonomi til disse nye aktiviteter udgør kr. 16.750.000,00

Forskning

Pulje til medfinansiering af forskningsprojekter om idræt for personer med funktionsnedsættelse (eliteidræt og breddeidræt – herunder også udvikling af nye idrætter).

Der skal sikres en forskningsmæssig udvikling inden for idræt for personer med handicap, f.eks. inden for ny teknologi, som forbedrer mulighederne for deltagelse (rekruttering af nye grupper) eller med fokus på præstation (konkurrence og optimering).

Hovedsponsorer

**Trygheds
gruppen**

Der kan foreslås følgende fokusområder:

- Registrering af udstråling og opførsel af atleter med handicap
- Hvorledes oplever personer med handicap deres fremtræden som atleter
- Integration af personer med handicap i den almene idræt
- Hvorledes og hvordan forbedrer atleter med cerebral parese deres præstationer i f.eks. svømning set i forhold til andre handicapgrupper og eventuelt tilsvarende for atleter med et synshandicap
- Sammenlignende undersøgelser mellem IPC-atleter og IOC-atleter med hensyn til sociale færdigheder (fremtræden og selvtillid)
- Idræt for personer med handicap ændrer deltagernes liv

Puljen skal medvirke til, at DHIF gennem partnerskabsaftaler kan understøtte relevante forskningsmiljøer (primært på universiteter) samt sikre at den forskning, der igangsættes, har relevans og kan implementeres i praksis. Gennem en medfinansiering af et projekt i universitetsregi kan der i fællesskab formuleres mål, som har særlig relevans for udvikling af idræt for personer med handicap.

Anslået 1,0 mio.kr. pr. år

Udviklingsaktiviteter (breddeidræt)

Pulje til at kompensere for ekstra omkostninger til befording på grund af for lange afstande til/fra aktivitetssteder og til at aflønne trænere, hjælpere og administratorer.

Personer med handicap vælger ikke kun idræt ud fra interesse, men skal også finde en idræt, som matcher personens handicap. I praksis betyder det, at mange har meget lang transport til deres idræt. Det gælder ikke mindst små handicapgrupper, f.eks. personer med svære fysiske handicap og synshandicap, som kun kan vælge mellem relativt få idrætter – typisk idrætter, som kun udbydes få steder. Idræt for mennesker med handicap kræver ofte flere hænder (trænere og hjælpere), fordi holdene ofte er små, og fordi behovet for hjælp er stort.

Desuden kan en stor del af idrætsudøverne med handicap ikke tage del i en idrætsforenings administrative arbejde (f.eks. mennesker med udviklingshandicap). Derfor er der ofte behov for støtte til dette arbejde.

Pulje til at rekruttere og uddanne (nye) frivillige

Af ovennævnte grunde er rekruttering af frivillige (trænere, ledere og hjælpere) en særlig udfordring. Ud over behovet for ekstra hænder og reducerede muligheder for rekruttering fra "egne rækker" kommer, at handicapidrætten har helt særlige idrætter (eks. goalball og el-hockey), hvor det er meget svært at finde trænere, som har erfaring med idrætten.

Pulje til at omskole tidligere eliteatleter til at påtage sig opgaver som træner, leder eller hjælper

Eliteidrætsudøvere har en stor idrætslig kompetence og kendskab til de særlige forhold, som gør sig gældende ift. træning og konkurrencer. Desuden

Hovedsponsorer

Tryghedsgruppen

kan de være gode rollemodeller for unge. Derfor kan de udgøre en potentiel betydelig og værdifuld ressource for handicapidrætten.

Pulje til at sætte fokus på børn og unge i skole eller kommunale fritidstilbud

Børn og unge med udviklingshandicap er oftest samlet i specialskoler eller specialklasserækker, hvilket betyder, at mange skal køre langt til og fra skole. Den deraf følgende lange skoledag betyder, at mange ikke kommer til idræt i fritiden. Derfor skal de have deres idrætstilbud i sammenhæng med deres skole-/ fritidstilbud.

Mange børn og unge med et fysisk handicap er derimod integreret i almindelige skoleklasser. Deres muligheder for at deltage i skolernes og fritidstilbuddenes idrætsaktiviteter er begrænset af deres handicap og lærernes/pædagogernes begrænsede viden ift. inklusion og handicapidræt.

I den nye heldagsskole er idrætten tiltænkt en stor rolle. Hvis børn og unge med handicap ikke skal lades i stikken, er der behov for ekstra viden og ekstra ressourcer, idet viden om handicapidræt og inklusion i idræt på skoler og fritidstilbud efter vores erfaringer er meget begrænset.

Pulje til at genskabe skoleidrætsstævner for elever med handicap sammen med to klassekammerater (plus deres idrætslærer)

DHIF har tidligere tilbudt årlige idrætsstævner for enkeltintegrerede børn og unge med et fysisk handicap, hvor de kunne deltage på et hold sammen med to klassekammerater (uden handicap). Ud over at disse stævner var med til at sætte fokus på idrætsundervisningen for børn og unge med handicap, har det også for mange været vejen til at komme til at dyrke idræt i fritiden. Desværre måtte DHIF stoppe med at udbyde disse stævner, som krævede mange ressourcer, idet kun få skoler prioriterede at deltage. DHIF ønsker at relancere og nytænke disse idrætsstævner i samarbejde med relevante samarbejdspartnere (f.eks. Dansk Skoleidræt, Undervisningsministeriet, Dansk Idrætslærerforening og Skolelederforeningen).

Pulje til at sikre, at Special Olympic-idrætsprogrammet udbredes til personer med svære udviklingshandicap i institutioner og specialbørnehaver

Special Olympics er en verdensomspændende idrætsorganisation, som ud over almindelig idræt også arbejder med idrætsprogrammer rettet mod skoler, daginstitutioner m.m. Disse programmer vil danske daginstitutioner for førskolebørn og skolebørn kunne profitere af.

Pulje til at kunne fortsætte Skolesport – Leg, Liv & Læring – i et tæt samspil mellem specialskoler og den frivillige idræt (også i lyset af heldagsskole)

En konkret måde at sætte fokus på idrætten for børn og unge i skole og fritidstilbud er Skolesport – Leg, Liv & Læring. Børn med generelle indlæringsvanskeligheder har i lighed med ikkehandicappede børn meget positive oplevelser med at opleve en idræts- og foreningsidentitet. Det betyder

Hovedsponsorer

Trygheds
gruppen

noget at være en del af et idrætshold, ligesom søskende i den lokale fodbold-, badminton- eller håndboldklub oplever det.
Skolesport – Leg, Liv & Læring forsøger for så vidt muligt, ud over at give mulighed for selve bevægelsen og de fysisk/motoriske fordele ved idrætten, at skabe denne identitet.

Pulje til at etablere fritidsguider (personer/hjælpere) til idrætsaktiviteter

Det at komme til idræt er for mange med et handicap en stor udfordring. Det at tage sig sammen kan være et stort problem, at finde og komme i gang med det rette tilbud er svært, og mange kan ikke selv komme frem og tilbage (f.eks. børn samt personer med udviklingshandicap og synshandicap). Det vil fritidsguider kunne afhjælpe. Der findes sådanne ordninger i andre lande, eksempelvis i Norge.

Pulje til at kunne udbygge samarbejdet og samspejlet med handicaporganisationerne

For at styrke rekrutteringen til idrætten skal samarbejdet og samspejlet med handicaporganisationerne styrkes. Handicaporganisationerne kan også være med til at pege på og finde løsninger ift. de udfordringer, som findes i forhold til deltagelse i idræt (f.eks. transport, ekstra hænder, tilgængelighed og særligt udstyr).

Pulje til at skabe tværidrætslige tilbud med motion og samvær i højsædet

Den frivillige handicapidræt er i høj grad præget af opdeling i idrætter/discipliner og til dels i handicap. Der er et behov for breddeidrætsstilbud, hvor man kan være aktiv i forskellige idrætsaktiviteter og måske at deltage på tværs af handicap. Det kan for eksempel være et hold, hvor man dyrker gymnastik, spiller boldspil og indimellem går i bowlinghallen. Sådanne tilbud findes kun i yderst begrænset omfang og stiller i øvrigt store krav til instruktørerne, som skal kende til mange idrætter og forskellige handicapgrupper.

Anslået samlet pulje på 5,0 mio.kr. pr. år

Materialer/idrætsudstyr

Pulje til at kunne støtte indkøb af (dyrt og specielt) idrætsudstyr til uddeling til klubaktiviteter i DHIF eller i DIF/DGI

En del handicapidrætsdiscipliner kræver særligt og ofte meget dyrt udstyr. Eksempelvis koster en kørestol til kørestolsrugby eller kørestolsbasketball min. 20.000 kr. At skaffe midler til dette særlige udstyr er en stor udfordring for idrætsudøverne og deres klubber og afholder også mange fra at deltage i idræt.

DHIF har tidligere haft succes med at uddele puljemidler, hvor klubberne selv skulle præstere 50 procent af udgiften til udstyr.

Anslået kr. 1,0 mio.. pr. år

Hovedsponsorer

Trygheds
gruppen

Initiativ-puljer

DIF-specialforbund/DGI-foreninger, som ønsker at tage initiativer over for personer med handicap

Tendensen er, at flere almindelige idrætsforeninger tilbyder idræt for mennesker med handicap. En positiv udvikling, idet almindelige idrætsforeninger ofte har bedre adgang til de rette faciliteter og det rette udstyr (f.eks. fodboldbaner og fodbolde eller ridehal og heste). Desuden er de også de mest kompetente i forhold til den konkrete idræt. Endelig ser de fleste idrætsudøvere med handicap også mere sig selv som f.eks. fodboldspiller, rytter, svømmer eller golfspiller end som en handicapidrætsudøver. For at styrke denne udvikling skal der være adgang til viden om handicap og handicapidræt for disse klubber og også gerne "gulerødder" for de klubber, som kaster sig ud i at tilbyde idræt for mennesker med handicap.

Anslået kr. 1,0 mio. pr. år

DIF/DGI-centralt, som ønsker at tage initiativer over for personer med handicap Ovenstående udvikling kan styrkes af initiativer i samarbejde med DIF/DGI ved oplysning, konferencer, kursustilbud m.m.

Anslået kr. 0,5 mio. pr. år

Kommuner, som ønsker at lønne koordinatorene for idrætsaktiviteter over for personer med handicap

Enkelte kommuner (f.eks. Frederikshavn, Kolding og Frederikssund kommuner) har ansat personer, som skal koordinere idrætten for mennesker med handicap. Dette har i høj grad styrket den lokale handicapidræt.

Anslået kr. 0,5 mio. pr. år

Paralympisk idræt (elite)

Støtte eliten (rekruttering, udvikling af talenter og topatleter) inden for handicapidrætten, så niveauet matcher de (økonomiske) vilkår, som vore nordiske naboer (Norge, Sverige og Finland) tilbyder deres atleter

- Der skal skabes mulighed for at arbejde med en rekruttering, identifikation og udvikling af talentfulde børn og unge.
- Der skal ske en optimering af de daglige træningsfaciliteter.
- Det skal sikres, at atleterne har mulighed for at forberede sig optimalt gennem flere og bedre træningslejre.
- Der skal skabes flere muligheder for deltagelse i internationale konkurrencer. Atletstipendier til udvalgte atleter – stipendier, som kan forbedre uddannelses- og jobmæssige forhold for de bedste atleter.
- Det skal sikres, at atleterne skaffer sig det bedste udstyr og dermed øger anvendelsen af ny teknologi.
- Der skal ansættes dygtigere landstrænere (og med et højere timetal pr. uge)
- Der skal være bedre muligheder for at teste atleterne, hvilket kræver særlig ekspertise, når det gælder personer med et handicap.

Hovedsponsorer

Tryghedsgruppen

- *Der skal være mulighed for øget bistand fra eksperter – fysioterapeuter, fysiske og mentale trænere samt diætister.*

Anslået kr. 3,0 mio. pr. år

Sikre optimale forberedelser og perfekte rammer for deltagelse i Paralympiske Lege (sommer og vinter) for danske atleter – op til et niveau, der svarer til det, som tilbydes danske atleter ved de Olympiske Lege (i DIF-regi).

- *Træningsleje i tidszonen forud for De Paralympiske Lege*
- *Dækning af udgifter for deltagelse af atleterne ved De Paralympiske Lege (fragt af idrætsmateriel, herunder transport af heste og både), opholdsudgifter i PL-byen, tilkøb af nødvendige ekstra akkrediteringer m.v.)*
- *Dækning af tabt arbejdsfortjeneste for deltagerne*
- *Forberedelsesomkostninger frem mod De Paralympiske Lege: lederseminarer, træningsleje, studieophold på idrætsarenaen i værtslandet, administrativ hjælp.*
- *Ledelsesmæssige omkostninger frem mod deltagelse i PL-seminarer i værtslandet, forberedelsesrejse og ophold.*

Anslået kr. 2,0 mio. pr. år

Skabe en eliteskole (træningscenter) for atleter med udviklingshandicap, hvor en særlig "styret" vejledning og træning er nødvendig

Anslået kr. 2,0 mio. pr. år

Andet

Særlige projekter:

- *Fortsat støtte til Soldaterprojektet – et rehabiliteringstiltag baseret på deltagelse i aktiv idræt for soldater med fysiske skade efter tjeneste i udlandet.*

Anslået kr. 250.000 pr. år.

- *Mulighed for at finansiere særlige tiltag i regi af Handicapidrættens Videnscenter.*

Anslået kr. 500.000 pr. år.

Økonomi: Forslaget medfører merudgifter i størrelsesordenen 15-18 mio. kr. og vil forudsætte omprioriteringer eller støtte via satsreguleringspuljen.

Fordele ved scenariet

Hovedsponsorer

**Trygheds
gruppen**

- Forslaget lægger op til en styrkelse af indsatsen for udvikling og integration af idræt for personer med et handicap i den øvrige idræt
- Handicapidrætten i Danmark støttes på samme niveau som i Norge og Sverige
- Forslaget kan ses i forlængelse af det af Kulturministeriets nedsatte Breddeudvalgs rapport fra 2009 "Idræt for alle"
- Forslaget finder støtte i FN-Konventionen om "Rettigheder for personer med handicap" og I Europa-Kommissionens meddelelse af 18. januar 2011 om "Udvikling af sportens europæiske dimension"

Ulemper ved scenariet

- Omprioriteringer eller merbevillinger
- DHIF optages på Udlodningsloven ved en kommende revision

Med venlig hilsen

Niels Christiansen

direktør

Hovedsponsorer

**Trygheds
gruppen**

BILAG M

”International idræts-inspiration”

Udarbejdet af International Sport and Culture Association

Scenarie i forlængelse af Udredning om idrættens økonomi og organisering

INTERNATIONAL IDRÆTS-INSPIRATION

En dansk baseret international platform for innovation og udveksling af bedste praksis indenfor idræt og fysisk aktivitet

Med en udredning, som i høj grad dokumenterer tilfredshed med idrættens aktører, må man spørge: Hvilket tiltag kan bedst bidrage til at videreudvikle og skabe innovation i dansk idræt i et deltagelsesperspektiv?

Over hele verden forbliver mange praksiserfaringer indenfor idræt og fysisk aktivitet i dag lokale eller nationale. En del af disse erfaringer og praksisser kan im- og eksporteres uden væsentlige ændringer, mens andre temaer kræver tilpasning eller målrettet **innovation og udvikling** af nye praksisser.

En del gode praksisser forbliver således lokale "hemmeligheder", der kun kan omsættes, hvis de assisteres med produktion af inspirerende **illustration og dokumentation** og ikke mindst systematisk **formidling og udveksling** mellem relevante aktører. Denne indsats ligger i det underprioriterede felt mellem de udførende idrætsorganisationer på den ene side og den bredere analyse- og forskningsdagsorden på den anden, og kræver en anderledes og målrettet kommunikationsindsats for at slå igennem.

INTERNATIONAL IDRÆTS-INSPIRATION fokuserer på:

- Identifikation af praksisser indenfor relevante temaer/trends/udfordringer
- Innovation af praksisser (aktivitetsudvikling, partnerskaber, konceptualisering, etc.)
- Illustration, dokumentation og formidling

Konkrete eksempler til illustration:

- Skolereformer med fokus på fysisk aktivitet. Over 10 europæiske lande bokser pt. – hver for sig - med at identificere og implementere praktisk anvendelige løsninger.
- Offentlige myndigheder og frivillige organisationer i konstruktivt samarbejde. Af mange identificeret som en *kritisk forudsætning* for effektivt og bæredygtigt at øge idrætsdeltagelsen. Og selvom det lykkes i nogle tilfælde, er det ikke i nævneværdig grad lykkes at udbrede og lære af de gode eksempler internationalt.
- Samarbejde på tværs af sektorer for at afmontere pandemien fysisk inaktivitet. Alle taler om det nødvendige samarbejde mellem idræt, sundhed, uddannelse, byplanlægning mv. Ikke mange identificerer og formidler hvordan.

INTERNATIONAL IDRÆTS-INSPIRATION etableres som en dansk baseret international platform ("clearing house") for innovation og udveksling af bedste praksis indenfor idræt og fysisk aktivitet. Alle danske aktører fra idrættens udredning, som arbejder med fremme af idrætsdeltagelsen, tilbydes at få del i platformens vidensgrundlag og merværdi. Platformen etableres med udgangspunkt i ISCA og ISCAs erfaringer på området.

Økonomisk fundament: 3-5 millioner DKK om året. Det forventes at yderligere betragtelige eksterne bidrag kan tilvejebringes til den internationale platform for innovation og udveksling af bedste praksis, ligesom det vil medføre en væsentlig mer-omsætning i Danmark, jævnfør erfaringsgrundlaget fra ISCA i bilag 1.

Bilag 1.

Hvilken økonomisk mer-omsætning i Danmark kan dansk-baserede internationale platforme give?

Scenariet kaldet

INTERNATIONAL IDRÆTS-INSPIRATION

En dansk baseret international platform for innovation og udveksling af bedste praksis indenfor idræt og fysisk aktivitet

har potentiale til betydelig økonomisk mer-omsætning i Danmark.

Dette kan illustreres ved ISCA's eksempel:

For hver krone der er investeret i ISCA fra Kulturministeriet og DGI, tiltrækker ISCA yderligere 3 kroner fra udlandet.

Samlet omsætter ISCA for ca 8.110.000 DKK i Danmark i 2013. Det vil sige, at for hver krone der er investeret i ISCA fra Kulturministeriet og DGI, skabes der en direkte udenlandsk finansieret meromsætning i Danmark, der er 2,5 gange investeringen. (Ser vi alene på Kulturministeriets bidrag er omsætningen i Danmark godt 9 gange investeringen).

Hertil kommer den meromsætning, som følger af ISCA's arrangementer i Danmark. ISCA har hvert år et eller flere arrangementer (møder og seminarer) med betydelig udenlandsk deltagelse og heraf afledte økonomiske effekter i form af hotelovernatninger mv. I nogle år arrangeres desuden større konferencer, som f.eks. ISCA's MOVE kongres i 2009 (300 deltagere) eller SPORTVISION2012 (afviklet i samarbejde med det danske EU-formandskab mfl.) med 375 deltagere. (MOVE2009 Congress = 1,3 mio DKK. SPORTVISION2012 = 1,7 mio DKK . v/ 200 eur/person/dag).

Baggrundstal

Dansk investering

Kulturministeriet per år:	880.000 DKK
DGI per år: 1,3 mio DKK i generelt tilskud. 1,0 mio DKK til særlige indsatser. I alt:	2.300.000 DKK
Samlet dansk investering per år:	3.180.000 DKK
ISCA's omsætning 2012:	12.793.073 DKK
ISCA's omsætning 2013 (budget):	14.708.326 DKK

ISCA omsætter hovedparten af sin omsætning i Danmark. Hovedposterne i Danmark er Løn (idet det bemærkes at ISCA's medarbejdere i København er skattepligtige i Danmark), Rejser (afvikles for langt hovedparten i samarbejde med den dansk-baserede agent TravelPool Europe) og Serviceydelser (i 2013 særligt i samarbejde med det danske bureau Advice A/S).

BILAG N

”Scenarie 10: Eliteidræt og talentudvikling”

Udarbejdet af Team Danmark

Scenarie 10: Eliteidræt og talentudvikling

Analysens anbefalinger og ønsker til organisering af eliteidrætten og Team Danmark.

Analysen viser, at den overordnede organisering af eliteidrætten i Danmark med én national elitesports-institution, som dels har koordinerende funktioner inden for de centrale områder af eliteidrætten, dels er en fagligt stærk national vidensinstitution, er hensigtsmæssig. Team Danmarks samarbejdspartnere er tilfredse med samarbejdet og Team Danmark vurderes samstemmende at være en faglig stærk og professionel vidensinstitution. Endvidere viser analysen, at den statslige støtte til Team Danmark i faste priser er på samme niveau som i 1995.

Rapporten anbefaler, at Team Danmarks bestyrelse reduceres fra 8 til 6 medlemmer (jf. scenarie 3). Dette sker på baggrund af en generel vurdering af, at en mindre bestyrelse sammensat på baggrund af faglige kompetencer vil være mere effektiv. Der er ikke foretaget nogen nærmere analyse af Team Danmarks bestyrelses sammensætning og effektivitet.

Rapporten peger endvidere på en teoretisk mulighed for omkostningseffektivisering ved et fælles udbud af administrative funktioner mellem de statslige selvejende institutioner, som anbefales undersøgt nærmere (jf. scenarie 4).

Nye tendenser inden for international eliteidræt

Dansk eliteidræt har i de seneste år vist en række positive udviklingstræk – både når det drejer sig om sportslige resultater og om nye udviklingsinitiativer i forhold til talenterne. Dette er sket på trods af, at dansk eliteidræt oplever en voldsomt stigende international konkurrence, hvor mange lande i stadig stigende grad øger investeringerne i eliteidræt, ligesom stadig flere nationer – senest bl.a. Indien og Brasilien – vælger at investere målrettet i eliteidræt i en bred vifte af sportsgrene. I forhold til de sportslige resultater er antallet af danske placeringspoint for de olympiske discipliner i 2009-2012 steget med 44 % sammenlignet med 2005-2008. Samtidigt er det samlede antal EM- og VM-medaljer til de ikke-olympiske sportsgrene steget med 40 % i samme periode. Danmark præsterer også på højeste internationale niveau i flere idrætsgrene end nogensinde tidligere.

Team Danmark har i perioden 2008-2013 via en særlig talentpulje fra Kulturministeriet haft mulighed for at styrke talentudviklingen i en bred vifte af sportsgrene. Talentpuljen ophører imidlertid ved udgangen af 2013. De målrettede midler er blevet brugt til at øge kvaliteten i talentudviklingsarbejdet i 31 specialforbund samt at øge vidensniveauet på alle niveauer i træningen af børn og unge. Team Danmark er også lykkedes med at etablere velfungerende samarbejdsrelationer med kommunerne efter elitekommune-modellen. Samarbejdet med 18 kommuner har bl.a. resulteret i etablering af idrætsskoler, forstærket lokalt talentarbejde samt øget kvalitet i den daglige træning af talenterne i klubberne.

Det har imidlertid vist sig, at de begrænsede ressourcer i Team Danmark og specialforbundene gør det svært for mange specialforbund at udvikle og implementere sammenhængende talentudviklingsstrategier. Det gælder også specialforbund, som i øvrigt er velfungerende politisk og administrativt. Baggrunden er, at økonomien kun i begrænset omfang tillader de enkelte specialforbund at involvere sig i talentudviklingsaktiviteter på lokalt og regionalt niveau. De økonomiske udfordringer er særligt udtalte i mindre og individuelle idrætsgrene.

Dansk eliteidræt er under internationalt pres – sportsligt og økonomisk– ny international forskning (SPLISS)

De første resultater fra verdens hidtil mest omfattende internationale forskningsprojekt inden for eliteidræt, hvor 15 nationers investeringer (input), indsatsområder (throughput) og resultater (output) inden for eliteidræt bliver analyseret, er blevet præsenteret i november 2013. SPLISS-forskningsprojektet (*Sport Policy Factors Leading to International Sporting Success*), har undersøgt de 9 parametre, som er afgørende for, om en nation har succes i international elitesport.

Forskningsprojektet viser, at den overordnede *governance-struktur* i dansk eliteidræt er god, men at flere og flere nationer overhaler Danmark på en række af de afgørende parametre - ikke mindst i forhold den samlede statslige støtte, systematisk talentidentifikation, træningsfaciliteter samt samspillet med forskning, innovation og ny teknologi.

SPLISS-undersøgelsen dokumenterer også, at en række parametre – ud over finansiering – er afgørende for, at en nation kan skabe resultater i den internationale konkurrence: Enkel og klar rollefordeling, kompetente trænere, træningsfaciliteter til talenter og elite samt sammenhængende talentudviklingsstrategier. Danmark skiller sig ud ved at have en negativ udvikling i den statslige finansiering af eliteidrætten, samtidig med at Danmark er det land, som præsterer bedst inden for breddeidrætten. SPLISS-undersøgelsen dokumenterer samtidig, at der ikke er nogen afsmittende resultatmæssig effekt fra bredde- til eliteidræt. Eliteidrætten i Danmark vurderes således ikke at have gavn af, at Danmark scorer meget højt inden for breddeidrætten.

Ressourcer til dansk eliteidræt

Danmark investerer relativt få statslige midler i eliteidræt sammenlignet med de øvrige nationer. Dette gælder både de faktiske investeringer og udviklingen i investeringerne i perioden 2001-2012. Danmark og Spanien er de eneste lande, som har haft en negativ udvikling i de økonomiske ressourcerne til elitearbejdet. I Danmark er de statslige investeringer faldet med -3 % i perioden 2001-2012 i faste priser. Alle øvrige nationer har en markant positiv udvikling i investeringerne i eliteidrætten med stigninger på 30-70 % i faste priser.

Dette er bekymrende for Danmarks muligheder for at kunne opretholde det nuværende resultatniveau, da SPLISS-undersøgelsen samtidig påviser, at der er en entydig sammenhæng mellem finansieringsniveauet og nationernes internationale præstationsniveau.

Gode træningsfaciliteter til de bedste atleter

Det er i Danmark en væsentlig udfordring, at træningsanlæg på internationalt niveau er en kommunal opgave. I de fleste konkurrerende lande er træningsanlæg til eliten en national opgave. Forskningen fra SPLISS understreger, at et netværk af nationale træningscentre, som atleterne har ubegrænset adgang til, er afgørende for sportslig succes. De seneste tilfredshedsundersøgelser blandt Danmarks bedste atleter viser også, at danske atleter anser deres træningsmuligheder som dårligere end deres internationale konkurrenters.

Kommunerne kan ikke forsvare over for sine borgere at investere i nationale træningsanlæg. I mindre idrætsgrene er det endvidere en udfordring, at kommunernes størrelse begrænser, hvilke anlægstyper det giver mening at tilbyde. Staten har derfor en central rolle i at stimulere anlæg af mere specialiserede anlægstyper - gerne i tværkommunale samarbejder.

Sammenhængende talentudviklingsstrategier

SPLISS-undersøgelsen fastslår, at sammenhængende talentudviklingsstrategier og -initiativer er særligt vigtigt for mindre nationer. Nationer med små populationer skal være relativt bedre til at finde og fastholde talenter, og de har ofte udfordringer med at koncentrere tilstrækkeligt med

ressourcer til at opnå international konkurrenceevne. Danmark har på dette vigtige område nogle centrale udfordringer i de kommende år.

Inddragelse af forskning og ny teknologi:

SPLISS-undersøgelsen fastslår også, at forskning og inddragelse af ny teknologi i udviklingen i eliteidrætten bliver en stadig vigtigere dimension for succesrige nationer. Danmark angives i SPLISS-undersøgelsen at have en meget lille ressourceanvendelse på dette område, både absolut og relativt.

Forslag til scenarier:

1. Modernisering af finansieringsmodellen for Team Danmark

Det foreslås, at

- Team Danmarks andel af de statslige midler til eliteidrætten forhøjes med 20-25 %, således at den statslige støtte til Team Danmark tager højde for den internationale udvikling, og at Danmark derved vil kunne klare sig i den internationale konkurrence.
- midlerne anvendes til at udvikle og implementere sammenhængende talentudviklingsstrategier i specialforbundene, finansiere forskning og ny teknologi, samt til at understøtte eliteatleter på højeste internationale niveau. Midlerne anvendes dermed til at styrke indsatsen på de centrale områder inden for Team Danmarks støttekoncept 2013-2016.
- der også for Team Danmark sker en forenkling af finansieringen. I øjeblikket kommer en lovbestemt andel af Team Danmarks midler via Danmarks Idrætsforbund. Denne model bør forenkles, så hele den lovbestemte støtte til Team Danmark kommer direkte fra Kulturministeriet uden ikke-statslige mellemstationer.

2. Etablering af statslig støtteordning til træningsfaciliteter for talenter og elite

Det foreslås, at der allokeres statslige midler til en pulje til at støtte anlægs- og udvalgte driftsudgifter til specialiserede træningsanlæg til talenter og elite i udvalgte kommuner. I praksis vil puljen kunne administreres af Lokale- og Anlægsfonden i samarbejde med Team Danmark.

Bestyrelse

Se andetsteds (scenarie 3, bestyrelser i selvejende institutioner under Kulturministeriet)

Løsning af administrative opgaver i selvejende institutioner under Kulturministeriet (økonomi-fællesskab)

Se andetsteds (Scenarie 4 vedr. løsning af administrative opgaver i selvejende institutioner under Kulturministeriet)

Økonomi

- En forøgelse af Team Danmarks andel af de statslige støttemidler med 20-25 % vil svare til 21-27 mio. kr. (incl. regulering af den lovregulerede DIF-støtte).
- Størrelsen af en statslig pulje til støtte af specialiserede træningsanlæg i kommunerne bør vurderes nærmere.

Fordele ved scenarie:

De forøgede midler til dansk eliteidræt vil alene blive anvendt til konkrete målbare initiativer, og målbare aktiviteter, som vil være underlagt en klar styringsrelation mellem Kulturministeriet og Team Danmark.

Der vil være en høj omkostningseffektivitet i anvendelsen af de statslige midler, som vil medgå til at finansiere synlige initiativer og aktiviteter, som nyder en høj grad af offentlig bevågenhed.

Dansk eliteidræt vil kunne fastholde sit nuværende resultatniveau igennem sammenhængende talentudviklingsstrategier, forbedrede vilkår for atleter på internationalt niveau, og bedre integration af forskning, innovation og ny teknologi.

Ulemper ved scenarie:

De øgede ressourcer til at matche den internationale udvikling skal findes uden for eliteidrættens ramme.

Michael Andersen, direktør

Knud Skadborg, konsulent

17. december 2013

BILAG O

”Scenarier for idrætsstatistik”

Udarbejdet af Idrættens Analyseinstitut

Til udredningen af idrættens økonomi og struktur Bidrag fra Idrættens Analyseinstitut

22. november 2013

Scenarier for idrætsstatistik

Hermed fremsendes et forslag fra Idrættens Analyseinstitut (Idan) om etablering af et 'nationalt observatorium for idræt' i regi af Idan samt etableringen af en strategisk forskningspulje til idrætsformål i regi af Kulturministeriet.

Analysens anbefalinger og ønsker til organisering af Idrættens Analyseinstitut

Analysen viser, at især kommunerne, men også specialforbund og centrale modtagere af udlodningsmidler på idrætsområdet er meget tilfredse med samarbejdet med Idan. Aktørerne vurderer generelt Idans analyser og formidling som vigtigt, relevant og af høj kvalitet og velegnet til at sætte vigtige temaer på dagsordenen i idrætssektoren.

Tilfredsheden kommer ligeledes til udtryk derved, at Kulturministeriet i 2012 med opbakning fra hovedaktørerne på folkeoplysningsområdet, herunder DFS og DUF, overdrog opgaven med at etablere et Videntcenter for Folkeoplysning (Vifo) til Idan på en foreløbig treårig bevilling. Idan har desuden siden 2011 varetaget Play the Game-initiativet, som siden 1997 har arbejdet for demokrati, transparens og ytringsfrihed i international idræt. Med tiltagende fokus i EU's officielle idrætspolitik på udfordringer som god forvaltningsskik, korruption, doping, matchfixing og fremme af den brede idrætsdeltagelse har Play the Game stigende potentiale som platform for den internationale idrætsdebat.

Analysen peger på, at Idan ikke er tilstrækkeligt finansieret til at gennemføre væsentlige analyser af egen drift, men at instituttet selv ved gennemførelse af de mest centrale undersøgelser af bred interesse for aktørerne i idrætssektoren er afhængig af eksterne bevillinger fra de øvrige udlodningsmodtagere. Dette har en negativ påvirkning på instituttets mulighed for at agere selvstændigt og uafhængigt og for instituttets løbende metode- og kompetenceudvikling.

Flere aktører peger i analysen på et behov for, at Idan får en mere klar strategi for instituttets rolle og større synlighed af instituttets ydelser. Endelig har idrætsorganisationerne DIF, DGI og Firmaidrætten i forbindelse med udredningen udtrykt bred opbakning til en fremtidig konsolidering af Idan som en permanent institution i det danske idrætsbillede.

En fremtidig løsningsmodel kunne være en øget grundbevilling til Idan med henblik på at styrke instituttets administrative, forskningsmæssige og formidlingsmæssige kapacitet samt en mere langsigtet bevillingshorisont gennem fast status til Idan som modtager af udlodningsmidler eller flerårige rammeaftaler med Kulturministeriet om løbende udarbejdelse af faste 'indikatorer' (statistiske undersøgelser) for væsentlige udviklingstræk i idrætssektoren.

Idan foreslår på baggrund af analysen, at dele af Idans fremtidige virksomhed i forhold til grundlæggende statistiske undersøgelser forankres i et 'nationalt observatorium for idræt'.

Generelt scenarie for analyse og forskning på idrætsområdet

Udredningen af idrættens økonomi og struktur har i mindre grad haft fokus på det formaliserede uddannelsesområde i idrætssektoren i Danmark samt på udviklingen i international idræt, hvor EU's institutioner arbejder for at skabe politisk og økonomisk grundlag for en fremtidig evidensbaseret europæisk dimension i idrætspolitikken, baseret på komparative analyser og data, særligt på områder som sportsøkonomi, idrætsdeltagelse, frivillighed og fysisk aktivitet.

Der sker på såvel nationalt som europæisk niveau en udvikling, som det kunne være hensigtsmæssigt at inddrage i scenarierne for idrættens fremtidige økonomi og struktur.

Tre udviklingstræk skal særligt fremhæves:

1) Perspektiverne ved EU's mere formelle idrætspolitiske rolle og øgede budget på idrætsområdet i årene 2014-2020 og vedtagelsen af EU's kommende arbejdsprogram for idræt.

Et perspektiv for udredningen kunne være udarbejdelsen af en mere samlet forskningsstrategi for idrætssektoren som led i en eventuel udarbejdelse af en egentlig statslig idrætspolitik eller udviklingen af konkrete statslige idrætspolitiske initiativer. Denne forskningsstrategi bør blandt andet tage hensyn til den hastige udvikling af en europæisk idrætspolitisk dimension og det heraf følgende behov for komparative analyser og samarbejdsprojekter på tværs af EU's medlemslande på en lang række idrætspolitiske områder af vital betydning for den danske idrætssektor.

I budgetårene 2014-2020 får idrætspolitiske tiltag i regi af de europæiske institutioner et kraftigt løft gennem vedtagelsen af det udvidede såkaldte Erasmus+ program. Flere af tiltagene på idrætsområdet vil være af dansk interesse, herunder tiltag i forhold til antidoping, matchfixing, god forvaltningsskik samt støtte til breddeidræt og breddeidrætsevents. De europæiske institutioner vil særligt søge en rolle i forhold til kompetenceudvikling, vidensdeling og udveksling mellem medlemslandene.

Danske idræts- og forskningsmiljøer skønnes blandt andet at have særlige styrkepositioner på områder som fysisk aktivitet, idræts- og foreningsdeltagelse, frivillighed samt fremme af god forvaltningsskik i idrætten, lige som dansk idræt bl.a. gennem Idan/Play the Game-plattformen allerede råder over et kommunikationsredskab med potentiale til at sætte en europæisk idrætspolitisk dagsorden i fremtiden på bredere områder som frivillighed, idrætsdeltagelse og idrætspolitik.

Som led i udviklingen af den europæiske dimension i idrætten og som led i udviklingen af fremtidige strategier til fremme af vækst og arbejdspladser gennem idræt opfordrer Ministerrådet medlemslandene til at udarbejde særlige satellitregnskaber for idrætssektoren. En række medlemslande har allerede udarbejdet sådanne satellitregnskaber og udviklet manualer for det fremtidige arbejde. KUM og Idan har deltaget i det forberedende arbejde i ekspertgrupper i regi af EU-Kommissionen. Idan har været i dialog med Danmarks Statistik og forskellige forskningsinstitutioner om forudsætningerne for at etablere dansk satellitregnskab for idrætssektoren, men arbejdet med et dansk satellitregnskab for idrætssektoren er endnu ikke etableret eller forankret hos konkrete aktører.

2) Behovet for en statslig strategi for fremtidens idrætsforskning.

De centrale midler til idrætsforskning dækker af historiske grunde primært specifikke områder som eliteidræt, antidoping, ludomani og arkitektur. Andre centrale idrætsrelaterede områder er ikke omfattet af strategiske idrætsrelaterede forskningsmidler. Et perspektiv for udredningen kunne være udarbejdelsen af en mere samlet forskningsstrategi for idrætssektoren i regi af Kulturministeriet som led i en eventuel udarbejdelse af en statslig idrætspolitik.

Siden nedlæggelsen af Kulturministeriets Udvalg for Idrætsforskning som et selvstændigt sagkyndigt udvalg i 2012 administreres en forskningspulje til idræt i regi af Kulturministeriet på 4,9 mio. kr. i dag af Kulturministeriets Forskningsudvalg, som ikke har særlig ekspertise eller en samlet strategi på idrætsforskningsområdet. Dertil findes i idrætten et mindre antal målrettede og søgbare forskningspuljer som forskning i eliteidræt i regi af Team Danmark og i mindre grad en pulje til forskning i antidoping i regi af Anti Doping Danmark. Lokale- og Anlægsfonden understøtter på arkitekturområdet særligt forskningen ved Center for Idræt og Arkitektur samt en række udvalgte ph.d.-projekter. Delvist relateret til udlodningsloven og idrætsforskning findes i regi af Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse puljer på ca. 30 mio. kr. til hhv. behandling og forebyggelse af ludomani.

Idrætsorganisationerne udarbejder selv eller rekvirerer i begrænset omfang analyser og forskning til særlige formål, men har ingen fast forskningspolitik eller forskningspuljer.

Kulturministeriet kunne med oprettelsen af en strategisk forskningspulje til idrætsforskning i højere grad stimulere forskning på områder af relevans for idrætssektorens aktører.

Et aktuelt tema kunne eksempelvis bredt være skolereformens betydning i forhold til idræt, motion og bevægelse.

3) Knopskydning af formelle uddannelses tilbud på idrætsområdet i de senere år

Et yderligere perspektiv for udarbejdelsen af en mere samlet forskningsstrategi for idrætssektoren som led i en eventuel udarbejdelse af en statslig idrætspolitik kunne være de seneste ti års massive stigning i antallet af formelle idrætsrelaterede uddannelses tilbud på såvel erhvervsskoler som professionshøjskoler og videregående læreanstalter.

I 2011 viste en opgørelse¹, at der siden 2000 i det formelle uddannelsessystem var oprettet 37 nye idrætsrelaterede uddannelser eller specialiseringer, særligt i regi af erhvervsfaglige uddannelser, efter- og videreuddannelser samt på merkantile uddannelser.

Denne hastige professionalisering af idrætssektoren er sket ved knopskydning og uden en samlet statslig strategi for behovene på fremtidens arbejdsmarked, for samspillet med idrætsorganisationernes uformelle uddannelses tilbud og for behovet for at basere de idrætsrelaterede uddannelser på stærke understøttende forskningsmiljøer.

Gennem udarbejdelsen af en statslig idrætspolitik, herunder oprettelsen af en strategisk forskningspulje til idrætsforskning kunne Kulturministeriet bidrage til en styrket sammenhæng mellem formelle uddannelser og idrætsforskningen og mellem de formelle uddannelser og behovene på det idrætsrelaterede arbejdsmarked.

Forslag til scenarier

På baggrund af de ovenstående perspektiver foreslår Idan følgende scenarier:

1) Oprettelse af et nationalt observatorium for idræt i regi af Idan

Det nationale observatorium får til opgave at koordinere, udvikle, gennemføre og formidle en række faste indikatorer, der over en samlet periode på eksempelvis fire år kan synliggøre og belyse de væsentligste overordnede udviklingstræk i idrætssektoren.

Observatoriet er i praksis en formalisering af en række af de grundlæggende statistiske undersøgelser, som Idan allerede har udviklet og gennemfører i dag, herunder særligt 'Danskernes motions- og sportsvaner'.

Observatoriet erstatter ikke, men supplerer Idans (samt Play the Game og Vifos) øvrige aktiviteter i forhold til rekvirerede eller selvinitierede analyser og formidling/debat på idrætsområdet og det brede folkeoplysningsområde. Observatoriet giver en større tydeliggørelse af instituttets indsatsområder og strategi, hvilket forskellige aktører har efterlyst i forbindelse med udredningen.

Der nedsættes en følgegruppe for observatoriets faste indikatorer bestående af repræsentanter for ministerier, idrætsorganisationer, Danmarks Statistik og relevante forskningsmiljøer. Følgegruppen skal bidrage til faglig sparring og metodeudvikling samt sikre relevans og forankring af undersøgelsesternes resultater i de relevante miljøer.

Observatoriet skal over fireårige perioder gennemføre (eller initiere) og formidle regelmæssige, metodisk gennemarbejdede statistiske undersøgelser på udvalgte områder. Der skal tilstræbes en høj grad af sammenlignelighed med tidligere undersøgelser, en høj grad af kompatibilitet med lignende undersøgelser på EU-niveau samt en proaktiv og let tilgængelig formidling af resultaterne.

¹ Bjerrum, H: *Fremtidens idrætsrelaterede kurser og uddannelser – perspektiver og anbefalinger*, København: Idrættens Analyseinstitut (2011)

De indsamlede data stilles efter en karensperiode til rådighed for offentligheden til uddannelsesformål og yderligere forskning og analyse via Dansk Data Arkiv. Observatoriet tilrettelægger og gennemfører de konkrete undersøgelser i samarbejde med relevante forskningsmiljøer eller konsulentfirmaer.

Observatoriets faste, regelmæssige indikatorer kunne især omfatte:

- regelmæssige undersøgelser af tendenserne i danskernes idræts- og motionsvaner
- regelmæssige undersøgelser af tendenser i foreningers og evt. idrætsorganisationernes økonomi, medlemsudvikling og frivillighed
- rullende opdatering af facilitetsdatabasen (varetages i dag af LOA)
- rullende monitorering af tendenser i den kommercielle idrætssektor (herunder årlig ajourføring af fitnessdatabasen)
- monitorering af dansk eliteidræts præstationer og vilkår i internationalt komparativt lys
- monitorering af danske og internationale idrætsorganisationers varetagelse af god forvaltningsskik
- monitorering af den professionelle sportssektors økonomi med særlig fokus på de største professionelle ligaer
- udvikling og gennemførelse af et dansk satellitregnskab for idrætssektoren (en såkaldt satellite account) i koordinering med de øvrige EU-lande
- regelmæssige undersøgelser af tendenser og udviklingstræk i kommunernes drifts- og anlægsomkostninger samt tilskuds- og lokaleordninger på idræts- og folkeoplysningsområdet samt registrering af formelle kommunale fritids- og folkeoplysningspolitikker (Folkeoplysningen i tal).
- Enkeltstående indikatorer efter nærmere aftale og ønsker

Økonomi:

Finansieringen af Observatoriets aktiviteter kan på baggrund af det konkrete arbejdsprogram for udarbejdelsen af indikatorer ske ved en særlig bevilling til observatoriets aktiviteter, gennem en øget generel grundbevilling til Idan samt via en delvis omprioritering af midler fra de udlodningsmodtagere, som i dag på ad hoc basis yder tilskud til de ovennævnte undersøgelser.

2) Oprettelse af en samlet strategisk forskningspulje til idrætsformål i regi af Kulturministeriet som led i en fremtidig statslig idrætspolitik

På baggrund af konsultationer med ministerier, forskningsmiljøer og aktører i idrætssektoren udvikler Kulturministeriet et løbende fireårigt strategisk forskningsprogram for idrætssektoren, som sætter særligt fokus på forskning i aktuelle problemstillinger på idrætsområdet.

Forskningsprogrammet ledsages af en forskningspulje, som kan søges af relevante forskningsmiljøer med særlige krav til en lettilgængelig og relevant kommunikation af forskningsresultaterne.

Økonomi:

Den strategiske forskningspulje til idrætsformål kan finansieres gennem udlodningsmidler samt delvist gennem en omlægning af idrætspuljen under Kulturministeriets Forskningsudvalg samt via styrket koordinering af de øvrige eksisterende forskningspuljer på idrætsområdet.

Tendenser, analyser og forskningsresultater fra det nationale observatorium for idræt samt den strategiske forskningspulje kan danne grundlag for en 'Statens idrætskonference' ca. hvert andet år, hvor Kulturministeriet og Folketinget på baggrund af resultaterne får konkret anledning til at spille en mere retningsgivende rolle for idrætssektorens udvikling.

Fordele ved de skitserede scenarier:

- En række grundlæggende undersøgelser af væsentlig betydning for alle aktører i idrætssektoren og for den offentlige idrætspolitiske debat, som i dag udføres på ad hoc basis og gennem et kludetæppe af ekstern finansiering, får en fast forankring og større bevillingssikkerhed
- Idan konsolideres som institution og får forbedrede muligheder for kompetence- og metodeudvikling og langsigtet planlægning
- Idan får en klarere strategi og en styrket synliggørelse af institutionens opgaver
- Der skabes et forum for samspillet mellem forskningsinstitutioner (herunder Idan), ministerier og idrætsorganisationer
- Aktuelle tendenser af vigtighed for idrætssektoren bliver gjort til genstand for mere strategiske forskningsindsatser og får større sammenhæng med de formelle offentlige uddannelser på idrætsområdet
- Kulturministeriet og Folketinget får større anledning og mulighed for at spille en koordinerende og retningsgivende rolle for den samlede idrætssektor
- Aktørerne i idrætssektoren får styrkede redskaber til strategisk planlægning, aktivitets- og organisationsudvikling
- Aktørerne i idrætssektoren får generelt et effektivt redskab til at spille en større rolle i fremtidens europæiske idrætspolitiske landskab

BILAG P

*”Scenarie for forskning i idrættens og idrætspolitikens samfundsmæssige
og kulturelle betydning”*

Udarbejdet af forskerreferencegruppen bestående af
Bjarne Ibsen, Laila Ottesen, Kolbjørn Rafoss og Johan R. Norberg

Scenarie for forskning i idrættens og idrætspolitikens samfundsmæssige og kulturelle betydning

Udarbejdet af referencegruppen for udredningen af idrættens økonomi og struktur:

Bjarne Ibsen, professor, Center for forskning i idræt, sundhed og civilsamfund, Syddansk Universitet

Laila Ottesen, lektor, Institut for Idræt og Ernæring, Københavns Universitet

Kolbjørn Rafoss, førsteamanuensis, Universitetet i Tromsø

Johan R. Norberg, docent, Idrottsvetenskap, Malmö Högskola

Indledning

Såvel kommunerne og staten som idrætsorganisationerne begrundes i stigende grad deres politiske valg ved henvisning til forskningsbaseret viden. Et eksempel på dette er bestræbelsen på at øge omfanget af fysisk aktivitet i folkeskolen, hvor der henvises til konklusionerne fra en konsensuskonference om 'Fysisk aktivitet og læring', som Kulturministeriets Udvalg for Idrætsforskning gennemførte i 2011 (Kulturministeriets Udvalg for Idrætsforskning, Kunststyrelsen (2011). Fysisk aktivitet og læring - en konsensuskonference). På EU-niveau forsøger man også at fremme en idrætspolitik, der bygger på viden om, hvordan forskellige politikker virker på de mål, man søger at fremme, og at dette ønskes styrket ved et samarbejde mellem højere læreanstalter, offentlige myndigheder og idrætten (Europa Kommissionen (2011). Meddelelse fra kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og sociale udvalg og Regionsudvalget. Udvikling af sportens europæiske dimension).

Status for den samfunds- og kulturvidenskabelige forskning i Danmark

De seneste to årtier er den samfunds- og kulturvidenskabelige forskning i idræt i Danmark udviklet betydeligt i omfang og kvalitet:

- Stadig flere universiteter og university colleges tilbyder uddannelse i idræt og i sammenhæng dermed også samfunds- og kulturvidenskabelig idrætsforskning, og idræt og fysisk aktivitet tages nu også op på andre forskningsinstitutioner.
- Som følge af denne vækst i uddannelser (og antal studerende derpå) er antallet af forskere, som beskæftiger sig med samfunds- og kulturvidenskabelige problemstillinger inden for idrætten, vokset stærkt. Samtidig har et stort antal forskere de seneste år gennemført en forskeruddannelse inden for området.
- Interessen for at forske i problemstillinger, der vedrører idrætten, har bredt sig til de fleste samfundsvidenskabelige discipliner: Sociologi, politologi, antropologi / etnologi, kulturteori, økonomi, jura, folkesundhedsvidenskab, mv. Forskningen er altså blevet mere mangfoldig men også mere specialiseret.
- Der er også sket en vækst i den økonomiske støtte til forskning i idræt og fysisk aktivitet, men væksten er først og fremmest kommet den sundhedsorienterede forskning i idræt og fysisk aktivitet til gode, og væksten i den økonomiske støtte er primært kommet fra almennyttige fonde.

Svaghederne ved de eksisterende rammer for forskningen

Den samfunds- og kulturvidenskabelige forskning i idræt kunne imidlertid bidrage meget mere til en mere kundskabsbaseret idrætspolitik, såfremt vilkårene for denne forskning var mere optimal. Her skal peges på tre svagheder ved de eksisterende rammer:

For det første er midlerne til forskningen i idrættens betydning og virkningen af politikker på området spredt på en række statslige

institutioner samt idrætsorganisationerne. Kulturministeriets Forskningsudvalg råder over 4,9 mio. kr. om året til forskning i idræt, hvoraf halvdelen skal bruges til humanistisk og samfundsvidenskabelig forskning. Dertil kommer de midler, som Kulturministeriet (ofte i samarbejde med idrætsorganisationerne og / eller de statslige selvejende institutioner) bruger på undersøgelser og evalueringer (senest undersøgelsen af danskernes idrætsvaner og undersøgelsen af idræt i udsatte boligområder). Derudover støtter Team Danmark, Antidoping Danmark og Lokale- og Anlægsfonden forskning inden for de områder, disse institutioner beskæftiger sig med. Idrætsorganisationerne giver i meget lille omfang støtte til grundlæggende forskning, men rekvirerer jævnligt undersøgelser som led i organisationernes strategiske udvikling og profilering. Denne spredning af forskningsmidlerne betyder, at hvert af de støttede forskningsprojekter er forholdsvis små, at forskningen spredes på mange emner, og at der er for lille kontinuitet i forskningsemnerne

For det andet er de samlede midler til en strategisk orienteret forskning i idræt forholdsvis små i sammenligning med andre lande. Der findes ikke en samlet opgørelse over de samlede økonomiske midler, som ovennævnte institutioner og organisationer (der primært er finansieret af Kulturministeriets andel af overskuddet fra Danske Spil) har brugt på forskning de seneste år. Efter alt at dømme er det ikke over 10 mio. kr. om året. I Norge brugte Norges Idrætsforbund i 2010 15 mio. Nkr. på forskning ifølge rammeaftale med staten. I Sverige er det Centrum för Idrottsforskning, som administrerer statens støtte til forskning i idræt, der i 2013 rådede over ca. 18 mio. Skr. til at støtte forskning i idræt.

For det tredje er formidlingen af forskningen i idræt i Danmark ikke optimal. Idrættens Analyseinstitut udfører et fint arbejde ved at udsende Nyhedsbreve og afholde konferencer, hvor forskning præsenteres og diskuteres. Men dels er der meget forskning, som ikke formidles godt nok til relevante grupper, organisationer, kommuner og offentlige institutioner, der beskæftiger sig med idræt, dels findes der ikke længere et dansk

tidsskrift, hvor forskningen kan præsenteres i form af artikler, der er bedømt af fagfæller.

Forslag til bedre rammer for samfundsvidenskabelig forskning i idræt

Selvom der er mange flere forskere i dag end for et par årtier siden, som beskæftiger sig med samfunds- og kulturvidenskabelige emner inden for idrætten, så forudsætter forskningen i væsentlige emner og problemstillinger, at der er forskningsmidler til at gennemføre undersøgelserne. Derfor er der behov for midler til den empiriske del af forskningsprojekterne. Vi foreslår, at forskningen i idrættens samfundsmæssige og kulturelle betydning og virkningen af kommunernes og statens politikker fremmes på følgende måde:

1. Der etableres et tiårigt strategisk forskningsprogram om 'idrættens og idrætspolitikens samfundsmæssige og kulturelle betydning' på i alt 150 mio. kr. (15 mio. kr. om året). Et sådant forskningsprogram, 'Idrett, samfunn og frivillig organisering', blev gennemført i Norge i perioden 1997 – 2007 og gav ny faglig viden som grundlag for politiske beslutninger. Det er i princippet en politisk beslutning, hvad forskningsprogrammet skal bestå af, men denne beslutning kan ske efter en forudgående indhentning af forslag til programmets indhold fra såvel forskningsmiljøer som idrætsorganisationer og idrætsinstitutioner. Nogle af midlerne dertil kunne komme fra de midler, som de forskellige statslige institutioner, der beskæftiger sig med idræt (Kulturministeriets Forskningsudvalg, Lokale- og Anlægsfonden, Antidoping Danmark og Idrættens Analyseinstitut), bruger til større samfunds- og kulturvidenskabelige forskningsprojekter.

2. Midlerne administreres af Det Strategiske Forskningsråd (jvf. § 17 i Bekendtgørelse af lov om forskningsrådgivning m.v.), som har ansvaret for en kvalificeret bedømmelse af ansøgerne. Alle forskningsmiljøer kan således søge om at komme i betragtning til støtte fra forskningsprogrammet, såfremt de søger om støtte til forskningsprojekter, der falder inden for programmet.

3. Endelig foreslås det, at formidlingen af forskningen styrkes. I en dansk sammenhæng varetages dette primært af den journalistiske formidling, som Idrættens Analyseinstitut står for, samt den årlige udgivelse af en bog, som 'Forum for Idræt – historie & samfund' står bag. Den forskningsbaserede formidling kunne imidlertid styrkes ved etablering af et online Tidsskrift for idræt og bevægelse, som en arbejdsgruppe, der repræsenterer forskellige idrætsfaglige miljøer, har udarbejdet og fremsendt til Kulturministeriet.

BILAG Q

”Information og dokumentation på idrætsområdet – et scenarie”

Udarbejdet af DIF & DGI

Information og dokumentation på idrætsområdet - et scenarie

Den 17. december 2013

Udfordringer

- Indsamling af statistik og forskningsbaserede undersøgelser på idræts-området er tilfældig, usystematisk og baseret på et kludetæppe af forskellige og ustabile finansieringskilder
- Der savnes løbende og systematiske opgørelser over bl.a. befolkningens idrætsvaner, kommunernes udgifter til idræt, omsætning i den private sektor, forbrug, idrætsorganisationernes aktiviteter etc.
- Idrættens Analyseinstitut er bl.a. sat i verden som et uafhængigt institut, der skal indsamle og formidle oplysninger om idræt (og folkeoplysning), men økonomien er utilstrækkelig og baseret på etårige bevilninger
- Danmarks Statistik besidder meget relevant statistik, men foretager ikke nogen systematisk bearbejdning af talmaterialet

Forslag

DIF og DGI foreslår, at Idrættens Analyseinstitut pålægges det overordnede ansvar for indsamling, systematisering og formidling af relevant dokumentation på idrætsområdet (og folkeoplysningsområdet). Det indebærer bl.a., at Idrættens Analyseinstitut skal sikre

- Løbende undersøgelser af befolkningens idrætsvaner
- Løbende statistik vedr. kommunernes og statens udgifter til idræt
- Løbende statistik vedr. idrættens "nationalregnskab"
- Løbende statistik vedr. dansk eliteidræts sportslige niveau
- Koordinering og formidling af relevant dansk statistik med international statistik – og omvendt
- Løbende undersøgelser af facilitetsudbygning og -udnyttelse
- Et løbende samarbejde med Danmarks Statistik om bearbejdning og formidling af relevant statistik
- Løbende statistik på folkeoplysningsområdet

Til det formål sikres Idrættens Analyseinstitut en stabil og fast grundfinansiering (jf. økonomisk scenarie).

Med henblik på at sikre instituttets uafhængighed kan organisationerne eller andre parter ikke bidrage til instituttets faste økonomi, og bestyrelsen udpeges af ministeren.

Idrættens organisationer og andre aktører kan til enhver tid rekvirere særskilte undersøgelser efter behov.

BILAG R

”Fire scenarier for statens støtte til idrætsorganisationerne”

Udarbejdet af Bjarne Ibsen, Center for forskning i Idræt, Sundhed og Civilsamfund,
Syddansk Universitet

Fire scenarier for statens støtte til idrætsorganisationerne

Bjarne Ibsen, Center for forskning i Idræt, Sundhed og Civilsamfund, Syddansk Universitet

På baggrund af analysen i artiklen 'Grundstøtte eller præstationsstøtte' fra bogen 'Samfundets idræt', udgivet på Syddansk Universitetsforlag, kan man skelne mellem fire principielt forskellige måder at støtte idrætsorganisationerne, som nedenstående tabel viser.

Tilskudsformer for offentlig finansiering af frivillige foreninger og organisationer

		Hvilke krav stilles til, hvordan pengene skal anvendes?	
		Grundstøtte	Aktivitetsstøtte
Hvordan opnås en bevilling?	Rammebevilling	1. Årlig bevilling til <u>hele organisationen</u> som er fastlagt i lovgivning eller følger forholdsvis faste traditioner for støtte. Få eller ingen specifikke krav til, hvad støtte bruges til, kontrol deraf mv.	2. Årlig samlet bevilling til <u>hele organisationen</u> som et resultat af en forudgående forhandling. Specifikke krav til bevillingens anvendelse med præciserede mål, succeskriterier samt kontrol af realiseringen deraf.
	Præstationsbevilling	3. Støtte i forhold til den tilslutning organisationen har (fx et beløb pr. medlem). Der stilles alene krav til organisationsformen (fx demokratisk organisering) og at organisationen har et almennyttigt formål.	4. Støtte i forhold til en række definerede præstationsmål efter benchmarking princippet. Det kan være aktivitetsmål eller rekruttering af bestemte grupper.

Diskussionen af de fire scenarier tager udgangspunkt i to overordnede mål for den statslige støtte:

- For det første at støtten tager sigte på at fremme regeringens idrætspolitiske mål.
- For det andet at støtten (og de forbundne krav dertil) respekterer organisationernes selvbestemmelse på den måde, at organisationerne arbejder for de interesser og behov, foreningerne har.

1. Rammebevilling og grundstøtte

Den eksisterende måde, som staten næsten uændret har støttet idrætsorganisationerne på siden 1948, er en kombination af rammebevilling og grundstøtte. Organisationen er sikret en årlig bevilling, som er fastlagt i lovgivning, og der er få specifikke målbare krav til, hvad støtten skal bruges til. De seneste tyve år har organisationerne dog også fået støtte fra diverse puljer til fremme af specifikke mål, men det udgør stadig en lille del af den samlede statslige støtte til idrætsorganisationerne.

Det er en enkel og let forståelig støtteform, som ikke stiller store administrative krav. Umiddelbart er det også en støtteform, som giver organisationerne en stor frihed til at arbejde for egne mål og interesser. Til gengæld rummer den ikke store muligheder for at fremme specifikke idrætspolitiske mål.

Den store økonomiske afhængighed af statens støtte betyder imidlertid, at landsorganisationerne hele tiden søger at legitimere sig i forhold til staten. Det drejer sig om at have et så positivt image som muligt, når lovgivningen vedr. statens støtte med års mellemrum tages op til revision. I denne sammenhæng spiller konkurrencen mellem organisationerne en stor rolle. De konkurrerer om politisk opmærksomhed og goodwill. Umiddelbart orienterer organisationerne sig altså mod de politiske forventninger og idrætspolitiske mål. Men støtteformen indebærer, at de ikke bliver målt på, i hvilken grad de formår at leve op til de politiske mål. Dertil er de politiske forventninger alt for overordnede, og hidtil har staten ikke været interesseret i at undersøge, om organisationerne formår at efterleve de fine hensigtserklæringer. Endvidere er de politiske mål i mange tilfælde 'ekkoer' af organisationernes egne mål og selvforståelse. De politiske mål og markeringer på idrætsområdet er i høj grad et resultat af idrætsorganisationernes lobbyarbejde og informationsvirksomhed.

Den største svaghed ved denne støtteform er, at det svækker organisationernes interesse for de medlemmer (forbund og foreninger), der er deres egentlige berettigelse. Organisationerne er først og fremmest afhængige af statens støtte, mens medlemsforeningernes kontingenter udgør en meget lille del af deres indtægter. Denne stærke afhængighed af statsstøtten og lille afhængighed af kontingenter fra de

lokale idrætsforeninger betyder for det første, at organisationerne har blikket rettet mod staten og dens politiske repræsentanter, mens de i mindre grad har behov for at lytte til de lokale foreninger og tilgodese deres behov og interesser. For det andet betyder det, at den potentielle konkurrence mellem organisationerne om foreningernes gunst svækkes. Det kan godt være, at en forening ikke bruger den organisation, som den er medlem af, ret meget, men det koster jo så lidt at være medlem, at den ikke behøver at forholde sig til, hvilken organisation den får mest glæde af at være medlem af. For det tredje svækker det medlemsforeningernes interesse for, hvad de får ud af kontingentet, og hvad den enkelte organisation beskæftiger sig med. Helt overordnet svækker 'rammebevilling og grundstøtte' altså organisationernes demokratiske legitimitet i form af støtte og opbakning fra forbund og foreninger.

2. Rammebevilling og aktivitetsstøtte

Det mest nærliggende alternativ til den eksisterende måde, som staten støtter idrætsorganisationerne på, er at øremærke den statslige støtte noget mere, som man i højere grad finder i Norge og Sverige. Dvs. at der årligt – eller med års mellemrum – indgås præcise aftaler om, hvordan statsstøtten skal bruges og med efterfølgende kontrol af, om det nu også er sket. Som en del af denne støtteform kunne man anvende aktivitetsbaserede budgetter og regnskaber, der viser, hvordan udgifterne er brugt på de områder, som den offentlige støtte er givet til. Dette ville – i princippet – muliggøre en sammenligning af 'produktiviteten' mellem forskellige organisationer.

Det er givetvis en noget mere administrativ tung støtteform end den gældende støtteform i Danmark. Men det afhænger i høj grad af ansøgnings- og rapporteringssystemet. Hvis en mere målrettet støtteform skal fungere, forudsætter det dels præcise krav til ansøgninger (eller de aftaler som indgås), dels en mulighed for at få indsigt i, hvordan pengene er anvendt, og om støtten har haft den ønskede effekt. Ofte er kravene til støttens anvendelse og afrapporteringen derom så upræcise, at det nærmest er umuligt at foretage en reel vurdering af, om støtten har haft den ønskede effekt

Denne støtteform må antages at give staten bedre mulighed for at arbejde for det politiske flertals idrætspolitiske mål. Fx ved at øremærke en bestemt andel af den statslige støtte til fremme af idrætsdeltagelsen i grupper af befolkningen, som er mindre idrætsaktiv end befolkningen i gennemsnit er. Det vil givetvis også skærpe konkurrencen mellem organisationerne om at vise sit værd over for staten.

Til gengæld vil det – alt andet lige – svække organisationernes selvbestemmelse. Organisationerne må i højere grad gøre det, som det politiske flertal ønsker at fremme, end at forfølge egne visioner og mål. Men igen skal vi være opmærksomme på, at de statslige idrætspolitiske mål ofte udvikles og formuleres i en tæt dialog med idrætsorganisationerne.

Denne støtteform kan imidlertid yderligere svække forholdet mellem organisationerne og deres medlemsforeninger, som det ovenfor hævdes, at rammebevilling og grundstøtte indebærer. Men det afhænger selvfølgelig af, hvilke krav der stilles til organisationerne. Hvis der fx stilles krav om, at en bestemt del af den statslige støtte skal gå til støtte til foreningerne, kan det fremme relationen mellem de to organisationsniveauer. Men hvis kravene fra staten i højere grad tager sigte på, at organisationerne skal udvikle aktiviteter og organiseringsformer, som ikke er foreningsbaserede, vil distancen mellem foreninger og organisationer blive større.

3. Præstationsbevilling og grundstøtte

Den principielle forskel mellem grundbevilling og præstationsbevilling er, at mens grundbevilling i princippet er én samlet bevilling med mere eller mindre specifikke krav til, hvordan pengene skal bruges, går præstationsbevilling ud på, at organisationen får støtte efter, hvor godt den præsterer på specificerede områder. Dvs. at støtten først udbetales, når der er dokumentation for 'præstationen'. Denne støtteform kan i princippet tage to former. I den første – som her skal diskuteres – får organisationerne støtte efter, hvor mange medlemmer, der har tilsluttet sig organisationen, dvs. en kombination af præstationsbevilling og grundtilskud. I den anden får organisationen støtte efter dens evne til at præstere på en række specifikke præstationsmål, dvs. en kombination af præstationsbevilling og aktivitetsstøtte.

Hvis en bevilling i forhold til den tilslutning, som en organisation har, skal give mening, må der kræves et minimums kontingent for at være medlem. Den statslige støtte skal altså gives i forhold til en reel vilje til at være medlem af organisationen. Den samlede statslige støtte til frivillige idrætsorganisationer kan så fordeles mellem organisationerne i forhold til denne tilslutning. Det er i princippet den måde, at de fleste kommuner støtter de lokale idrætsforeninger på – typisk et beløb pr. medlem under 25 år, der har betalt et vist kontingent (minimum) for at være medlem. Det centrale princip bag denne støtteform er hjælp til selvhjælp.

En sådan støtteform forudsætter selvfølgelig en troværdig og enkel medlemsopgørelse. Men selvom det givetvis vil kræve en større administrativ kapacitet i staten til at kontrollere organisationernes opgørelse, end den gældende støtteform kræver, skønnes organisationernes nye samarbejde om ensartede principper for medlemsopgørelse, og de erfaringer staten har på andre samfundsområder, hvor præstationsbevilling anvendes, at give det fornødne administrative grundlag for at gennemføre denne støtteform.

Støtteformen giver i princippet ikke staten mulighed for at blande sig ret meget i, hvordan organisationerne skal bruge pengene. Det er en støtte til dét, som organisationerne på demokratisk vis har valgt at arbejde med, og som en masse foreninger har tilsluttet sig. Hvis staten ønsker at fremme mål, som idrætsorganisationerne ikke arbejder for, kan den vælge at bruge en del af de statslige midler til idræt til sådanne mål – udenom men evt. også i samarbejde med organisationerne. Man kan altså forestille sig, at de statslige midler til idræt består af en kombination af midler til grundstøtte til idrætsorganisationerne, som skitseret her, og midler til særlige politiske mål, som det står organisationen frit at ansøge om at få del i.

Til gengæld må man forvente, at denne støtteform vil få organisationerne til at interesse sig mere for foreningernes ønsker og behov, dvs. gøre sig interessante og attraktive overfor foreningerne for at de vil være medlem. Man kan også forestille sig, at det vil føre til større interesse fra foreningernes side i, hvad

organisationerne beskæftiger sig med, fordi et højere kontingent vil gøre dem mere interesseret i at vide og påvirke, hvad de får for pengene.

4. Præstationsbevilling og aktivitetsstøtte

I statslig regi sker præstationsbevilling dog ofte efter andre principper end efter 'tilslutning'. Som regel sker bevillingen efter meget specificerede præstationsmål, hvor fx uddannelsesinstitutioner får støtte efter antal studerende, der har bestået en eksamen. Det er svært at finde tilsvarende præstationsmål, som er lette at opgøre, på idrætsområdet. Men det kunne fx være mål for lighed i idrætsdeltagelsen (på køn, alder, socioøkonomisk og kulturel baggrund mv.); mål for foreningers og organisationers sundhedsfremmende betydning; mål for foreningers samarbejde med kommunale institutioner om gennemførelsen af opgaver, som kommunen har ansvaret for; eller mål for demokrati og medlemsinvolvering. Eksemplerne viser, at det vil være vanskeligt at finde gode og pålidelige mål for dette, med mindre der bestandigt gennemføres meget omfattende monitoreringer deraf.

Denne støtteform ville efter alt at dømme være det af de fire scenarier, som her er diskuteret, der ville være mest krævende at administrere. Det ville forudsætte en betydelig monitorering, især hvis statsstøtten bl.a. skulle gives i forhold til en række kvalitative kriterier.

Præstationsbevilling ud fra en række kvantitative og kvalitative kriterier, som staten har aftalt med idrætsorganisationerne, vil efter alt at dømme øge statens mulighed for at realisere idrætspolitiske mål. Men det vil samtidig reducere organisationernes autonomi, dvs. deres interesse og mulighed for at arbejde for de interesser og behov, foreningerne har. Der er altså en risiko for, at denne støtteform svækker forholdet mellem foreninger og organisationer og dermed også organisationernes demokratiske legitimitet.

BILAG S

”Idræt i folkeskolen – et scenarie”

Udarbejdet af DIF

Idræt i folkeskolen - et scenarie

Den 17. december 2013

Baggrund

DIF og DGI har i mange år arbejdet for at danske skolebørn skal være mere fysisk aktive i Folkeskolen. Det skal de, fordi der er en evident sammenhæng mellem børns Indlæringsevne og fysisk aktivitet, fordi fysisk aktive børn trives bedre og fordi DIF og DGI finder det afgørende at børn i en tidlig alder grundlægger gode og sunde idrætsvaner og får kendskab til foreningslivet.

Med den nye reform af folkeskolen skal børnene dagligt bevæge sig i minimum tre kvarter. Det skal ske i primært tre forskellige sammenhænge:

1. Den regulære idrætsundervisning
2. Den understøttende undervisning
3. Som pædagogisk redskab i anden fagopdelt undervisning

Et centralt element i fremtidens folkeskole er at skolen skal åbne sig mod lokalsamfundet – herunder idrætsforeningerne. Skolerne er således forpligtet til at søge samarbejde med lokale idrætsforeninger både i den fagopdelte undervisning og i den understøttende undervisning og kommunerne forpligtet til at koordinere samarbejdet.

Stort potentiale – stor indsats

DIF og DGI ser et stort gensidigt potentiale i samarbejdet mellem skoler og idrætsforeninger. Samarbejdet kan højne kvaliteten i de idrætstilbud eleverne møder på skolen, give eleverne et mere alsidigt billede af mulighederne inden for idrætten, skabe kompetenceudvikling af såvel lærere som frivillige og udvikle idrætsforeningernes rekrutteringspotentiale og samtidig forbedre foreningslivets muligheder for at fastholde af dygtige trænere og instruktører. Samlet et enormt potentiale for at forbedre idrætsoplevelsen for alle danske børn.

For at potentialet skal forløses kræver det en målrettet indsats. Hvis det skal lykkes at skabe et frugtbart samarbejde mellem landets skoler og de lokale idrætsforeninger. Alle må således trække i arbejdstøjet – det gælder skolerne, skolelederne og lærerene, det gælder kommunerne og den kommunale forvaltning og det gælder idrætten; trænere og ledere i idrætsforeningerne og idrættens hovedorganisationer.

Idræt i skolen – et strategisk partnerskab

DIF og DGI har begge gode og mangeårige erfaringer med at facilitere samarbejde mellem skoler og idrætsforeninger. Erfaringerne omfatter i flere tilfælde samarbejde med andre af idrættens organisationer som Team Danmark og Dansk Skoleidræt og andre kommunale institutioner som SFO'er, fritidshjem og klubber.

Siden reformaftalen blev indgået i forsommeren har DIF og DGI på baggrund af egne og fælles erfaringer samarbejdet om at rådgive Undervisningsministeriet, kommunerne, skoler og idrætsforeninger om etablering af det gode samarbejde.

DIF og DGI har som opfølgning på samarbejdet og som led i Vision 25-50-75 besluttet, at indgå et endnu tættere strategisk samarbejde om idrætten i skolen. DIF og DGI har med hver sin struktur og organisering unikke muligheder for i partnerskab at understøtte implementeringen af fremtidens skole, og det tætte samarbejde der skal være mellem skoler og idrætsforeninger.

DIF besidder med sine 61 specialforbund og over 90 idrætsgrene den faglige kompetence til at præsentere det brede og alsidige billede af idrætten i Danmark. Samtidig har DGI med sin decentrale struktur og landsdelsforeningerne gode muligheder for at understøtte og i samarbejde med den kommunale forvaltning at facilitere det lokale samarbejde mellem den enkelte skole og den enkelte idrætsforening. DIF og DGI vil kunne understøtte den nødvendige uddannelse af de lokale idrætstrænere og sikre høj faglighed og menneskelig forståelse hos de trænere og instruktører der inviteres ind i undervisningen i den åbne skole.

DIF og DGI vil sammen arbejde med flg. indsatser:

- Understøtte idrætsforeningerne med uddannelse og rådgivning.
- Understøtte skoler med rådgivning om det lokale foreningsliv.
- Udvikle og tilbyde idrætsrelaterede efteruddannelsestilbud til lærere og pædagoger.
- Rådgive og inspirere til opgradering af skolernes faciliteter til idræt og bevægelse.
- Rådgive og samarbejde med kommuner om at facilitere og koordinere partnerskaber mellem skoler og idrætsforeninger. Partnerskaber der kan ske på flg. områder:
 - Idrætsforeningerne som bidrager i fagopdelte idrætsundervisning
 - Idrætsforeningerne som bidrager i den understøttende undervisning
 - Samarbejde om tilrettelæggelse af idrætsvalgfag
 - Samarbejde om talentarbejde
 - Samarbejde om overgang mellem skole og foreningsliv – rekruttering af børn og unge til foreningslivet.

Bilag T

”Scenarie vedr. alternativ nordisk model fra Dansk Hestevæddeløb”

Udarbejdet af Hestevæddeløbssportens FinansieringsFond

Scenarie vedr. alternativ nordisk model fra Dansk Hestevæddeløb

Nye veje for hestevæddeløbssporten – god forretning for Danmark

Hestevæddeløbssportens bidrag til Danmark kan øges markant. I Danmark har spil på heste en omsætning på 530 mio. kr. om året. I Sverige og Norge, hvor hestesporten selv har et ansvar for udviklingen, er omsætningen på spil henholdsvis 10,5 mia. kr. og 3,6 mia. kr. årligt. (Se side 5).

Den eksisterende model for hestespil i Danmark er hverken til fordel for statskassen eller hestevæddeløbssporten, mens en alternativ nordisk model rummer et stort vækstpotentiale.

Folkesport og vigtig sektor

Trav- og galopsporten har cirka 4.500 udøvere i Danmark. Fra jockeyer og kuske i professionelle løb til børn, unge og avlere. Dertil kommer et hav af frivillige, som bruger deres fritid på landets trav- og galopbaner, som hvert år besøges af mellem 350.000-400.000 gæster. Og bevæger vi os væk fra banerne udgør den samlede omsætning på hold af heste 25 mia. kr. om året.

Hestesektoren er med andre ord næsten lige så stor som fiskeindustrien, som udgør 31 mia. kr., men ser man på sporten isoleret og statens indtjening på hestevæddeløb, er der brug for en nytænkning af modellen, hvis der skal være en fremtid med trav og galop rundt om i landet.

En ny nordisk model med vækstpotentiale

Dansk Hestevæddeløbs målsætning er en model, der bidrager mere til både hestevæddeløbssporten og til statskassen. Vi foreslår derfor, at man påbegynder arbejdet med en ny nordisk model, som kan skabe yderligere vækst og omsætning for Danmark og de ni byer, som har en trav- og galopbane.

Hestevæddeløbssporten og hestespillet i Danmark kan generere langt større indtægter til aktørerne og staten end på det nuværende niveau. Som sagt omsætter sporten for næsten 20 gange mere i Sverige og seks gange mere i Norge. Men udviklingen herhjemme er gået i stå og gik endda lidt tilbage fra 2012 til 2013.

Derfor foreslår Dansk Hestevæddeløbssport, at man afsøger muligheden for at udnytte potentialet i hestesporten ved, at Danske Spil etablerer et fælles nordisk spilleselskab sammen med Norsk Rikstoto og svenske ATG.

Det er ikke muligt for Dansk Hestevæddeløbssport alene at gå videre med arbejdet om en ny nordisk spilstruktur. Men et sådant dansk, norsk og svensk samarbejde kan formentlig skabes inden for den nuværende lovgivning, idet et datterselskab med ATG og NRT som partnere under Danske Spil kan overtage det driftsmæssige ansvar.

Vi foreslår derfor, at der nedsættes et udvalg, og at der sættes gang i et analysearbejde med alle de relevante aktører: Finansministeriet, Kulturministeriet, Danske Spil, Danske Hestevæddeløb, ATG og Norsk Rikstoto. Over en 6-måneders periode vil det nemlig være muligt at skabe de rammer, der gør hestevæddeløbssporten i stand at skabe yderligere vækst og omsætning.

Derfor foreslår vi en overgangsordning på op til 5 år, hvor hestevæddeløbssporten stadig støttes af tipsnøglen med de nuværende midler. Målet er dog, at modellen hurtigst muligt tjener penge. Så vi foreslår en splitordning, som sikrer, at et evt. overskud i den 5-årige overgangsordning deles ligeligt mellem staten og sporten.

Hestesporten har allerede i dag et tæt samarbejde med vores svenske og norske samarbejdspartnere, og vi ønsker at udnytte potentialet i Danmark til gavn for statskassen og naturligvis sporten. Et kommende nordisk samarbejde om hestespillet vil:

- Øge omsætningen og dermed øge indtægten for både sporten og samfundet.
- Give afledte effekter som vil føre til flere investeringer i hestesporten, flere ansatte i hestesektoren og flere tilskuere/entréindtægter og dermed også øgede skatteindtægter.
- Øge skatteindtægter i forbindelse med overskud.
- Frigøre midler i statskassen som kan bruges til andre organisationer ved, at hestesporten hurtigst muligt opnår et overskud i den 5-årige overgangsordning.
- Betyde medindflydelse på spillet, hvilket giver et naturligt incitament i hestesporten til yderligere optimeringsmuligheder.
- Øge aktiviteten i landområder.

Nuværende model

Med den nuværende model tjener hestevæddeløbssporten penge til statskassen via Danske Spil, der driver hestespillet. Sporten bliver til gengæld kompensert for afgivelsen af spillet via fast procentdel af Danske Spils samlede overskud.

Danske Spil har lovmæssigt monopol på at drive spillet på heste i Danmark, og hestesporten er således uden direkte indflydelse på og påvirkning af den væsentlige forretningsmæssige strategi – herunder hestespillets udbredelse og udvikling.

Årsagen til den store forskel på Danmark og vores nordiske naboer skal nok findes hos både Danske Spil og hestesporten selv. I Danske Spil har man ønsket at fremme andre spil herunder især Lotto, mens hestesporten har tilpasset sig en fast indkomst via tipsnøglemidlerne.

Resultatet har været en nedprioriteret markedsføring og manglende lydhørhed over for sportens egne ønsker. Og en kultur i hestesporten, som desværre ikke i tilstrækkelig grad har ansporet til at gøre noget selv.

To-trinløsningsen

For at kunne realisere et nyt nordisk spilleselskab kræver det, at man går i gang med et omfattende samarbejde med Norsk Rikstoto og svenske ATG. Begge parter er i udgangspunktet positive over for et tættere samarbejde, og processen skal sættes i gang nu.

Derfor ønsker Dansk Hestevæddeløb en overgangsperiode på op til 5 år, hvor Hestevæddeløbssporten får de nuværende midler fra tipsnøglen indtil et nyt nordisk spilleselskab er på plads – organisatorisk såvel som kommercielt.

Det er afgørende, at Dansk Hestevæddeløb sikres en overgangsperiode, hvor der udarbejdes en løsningsmodel, der er til gavn for både staten og sporten. Dansk Hestevæddeløb er således indstillet på, at tipsmidlerne bliver udfaset hurtigere end de 5 år, såfremt omsætningen i det nordiske spilleselskab vokser hurtigere end forventet.

Dansk Hestevæddeløb foreslår en to-trinsløsning:

- De nuværende midler fra tipsnøglen fastfryses i op til 5 år. I denne periode etableres et nyt nordisk spilleselskab for hestesporten i Danmark, Sverige og Norge i samarbejde med Danske Spil, Norsk Rikstoto og svenske ATG.
- Senest efter 5 år vil et nyt nordisk spilleselskab give overskud, og hestesporten kan herefter udtræde af tipsnøglen. Samtidig overtager det fælles nordiske spilleselskab rettighederne til at drive hestespil i Danmark.

Når Dansk Hestevæddeløb ønsker en fastfrysning i op til 5 år, skyldes det processen i forbindelse med etableringen af et nyt nordisk spilleselskab. For det første skal de juridiske rammer på plads, herunder hvordan spil over grænser afregnes. Dernæst skal de kommercielle og organisatoriske rammer koordineres, da der er stor forskel på spillets omsætning. I Sverige har ATG således flere end 200 ansatte, mens Danske Spil har væsentligt færre medarbejdere til hestesporten. Og endelig skal et nyt nordisk spilleselskab tilpasses politisk i de tre lande, hvilket vil kræve en tættere koordinering af svensk, norsk og dansk lovgivning.

Andre forhold

Dansk Hestevæddeløb er åben over for, hvordan man tilrettelægger en model for et fælles nordisk spilleselskab. Det vigtigste er som sagt, at det skal gavne både sporten og indtjeningen til samfundet.

Man kan f.eks. forestille sig, at der etableres en licensbaseret model i et eventuelt datterselskab under Danske Spil. Det er en løsning, som allerede ses på det danske spillemarked - eksempelvis Danske Spils datterselskab Elite-Gaming, der driver automatspil.

Grundelementerne i det liberaliserede marked er allerede tæt beskrevet af Skatteministeriet:

<http://www.skm.dk/aktuelt/presse/pressemeddelelser/2010/februar/aftale-om-delvis-liberalisering-af-spillemarkedet/>

Etableringen af et nyt nordisk spilleselskab er på mange måder en omfattende proces. Der skal bl.a. investeres i distributionsnettet i Danmark, hvilket kræver en årrække for at kunne udvikle forretningsmodellen på den bedst mulige måde.

Det skal ligeledes undersøges, om Danske Spil ønsker at være en del af det fremtidige samarbejde, der kan sikre øget indtjening til Danske Spil. Hos Dansk Hestevæddeløb er indstillingen entydigt, at staten og dermed Danske Spil skal være en del af et nordisk spilleselskab.

Dansk Hestevæddeløb ser ikke hestesporten som en konkurrent til Danske Spils øvrige spilleaktiviteter, som kan inddeles i to grupper:

- Færdighedsspil
- Tilfældighedsspil (monopol)

Hestesporten vil netop kunne tage konkurrencen op med poker, sportsbetting og andre færdighedsspil, som allerede er liberaliseret, og det vil uundgåeligt være en god forretning for staten.

Det nordiske spillemarked

I både Danmark, Norge og Sverige er der i dag monopol på Hestespillet.

I Norge og Sverige ejes spilleselskaberne af hestevæddeløbssporten, hvilket har en yderst positiv effekt på spillet, som især er baseret på puljebaseret spil samt spil fra udlandet.

Det er en klar forudsætning for et nyt nordisk spilleselskab, at det er et reguleret marked under spilmyndigheden, så der sikres ensartede konkurrencevilkår. I både Danmark, Norge og Sverige har hestesporten mange aktive udøvere, som krydser de nordiske grænser for at deltage i løb. Det betyder, at landenes sportssystemer allerede i dag har stor sammenhæng, og landebarrieren er brudt ned på grund af det tætte nordiske samarbejde.

Hestesporten tager ansvar

Dansk Hestevæddeløbssport tager i dag et stort samfundsansvar. Banerne arbejder tæt sammen med flere kommuner, bl.a. om at inddrage nogle af samfundets svageste grupper, som ellers har svært ved at få fodfæste på arbejdsmarkedet.

Det samfundshensyn vil Dansk Hestevæddeløb fremover fastholde, da vi ser os selv som en sport, der tager et ansvar.

Også indsatsen i forhold til hestenes velfærd står højt på listen i Dansk Hestevæddeløb, og sporten vil også i et nordisk samarbejde aktivt koordinere f.eks. dyrevelfærd- og dopingkontrol.

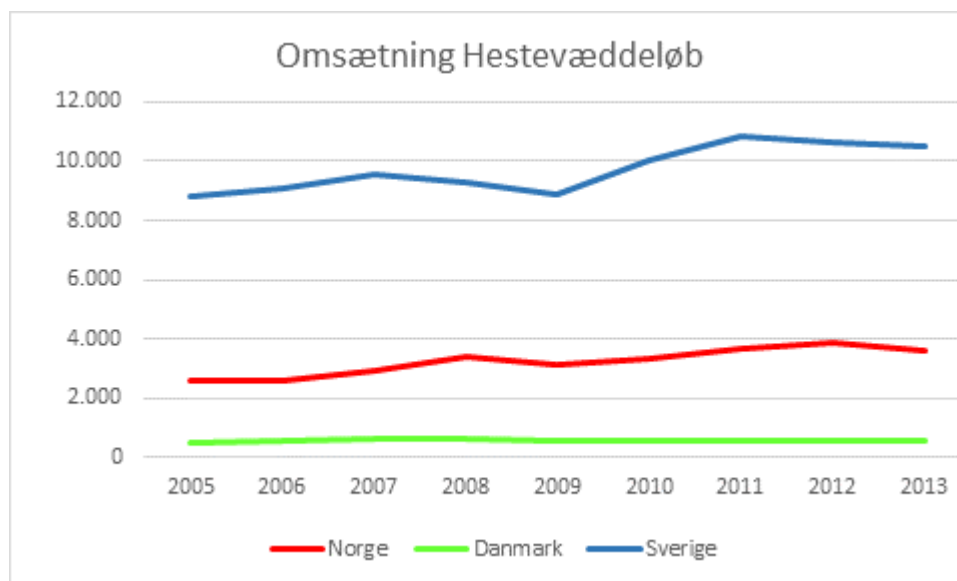
I forbindelse med udviklingen af et nyt nordisk spilleselskab vil Dansk Hestevæddeløb lave en konkret handlingsplan i samarbejde med Center for Ludomani, for at hjælpe personer, der har problemer med spil.

Bilag 1: OMSÆTNING PÅ HESTEVÆDDELØB I SKANDINAVIEN 2005-2013

SKR	0,80	0,81	0,81	0,78	0,70	0,78	0,83	0,86	0,86
NKR	0,93	0,93	0,93	0,91	0,85	0,91	0,96	1,00	0,96
År	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013*
Norge	2.589	2.577	2.941	3.376	3.095	3.337	3.646	3.864	3.611
Danmark	469	538	636	612	565	545	565	564	530
Sverige	8.822	9.090	9.562	9.306	8.904	10.006	10.819	10.634	10.481

Kilde: Årsrapporter fra Norsk Rikstoto, ATG og Danske Spil

*Her er tale om et estimat, da Årsrapporterne for 2013 endnu ikke er offentliggjort.

Fordele ved scenarie:

- Stort vækstpotentiale til gavn for hestevæddeløbssporten
- Stort vækstpotentiale til gavn for statskassen
- Monopolet bevares
- Udvikling af hestespil og spilleprodukter
- Tipsmidler frigøres til andre formål
- Sikring af samfundsgavnlig idræt
- Medindflydelse på spillet
- Stimulering til flere investeringer i hestesektoren
- Øger aktiviteten i landområder

Ulemper ved scenarie:

- Behov for fastfrysning af tipsmidler i overgangsperiode, idet eksisterende beløbsramme er minimum for udvikling af ny model parallelt med sædvanlig drift
- Behov for koordinering af skandinaviske aktører

